

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1663

October

urn:nbn:de:hbz:466:1-41940

luptatum huc atque illuc feruntur incerti,
 ullius spiritus esse vitale commercium. Ho-
 mo igitur ipse sibi auctor est arumna nam
 nisi quis porci more vixisset, numquam in
 eum accepisset, diabolus potestatem. S. Am-
 brof. l. 6. in S. Luc. cap. 8.

S. NICETIUS EPISC. 1. Octobris.

NICETIUM prius calum ad Sacer-
 dotium, quam Pont. destinavit,
 quando natus jam tunc Sacerdotale ca-
 pitis decus coronam gestare visus est.
 Hanc amplius deinde infula Trevirensis
 exornavit, quam ubi illi Theodoricus
 rex decrevit, nescio quid grave cervici
 suæ tertium incumbere sensit. credo ut
 cum illo scirent omnes Pontifices, infu-
 lam non tam ornamentum capitis quam
 onus esse. Sed onus hoc pares humeros
 in Nicetio invenit, & contra reges etiam
 fortes. Et evenit, ut cum aulae asseclas
 à sacris prohibitos templo Theodobertus
 rex nollet excedere; homo à dæmone in-
 fessus uti virtutum NICETII, ita scele-
 rum regis longum catalogum palam re-
 citaret, ut jam rex non illos modò, sed
 omnes omnino exesse templo percupe-
 ret. Cesserunt igitur illi ex æde sacrâ,
 mox dæmon ex homine etiam. Sed
 & in ipsos reges non semel fulmen
 sacrum vibravit, neque exilio, ne-
 que adeò morte intentâ absterritus.

¶ 4

At

At urbis servatorem & civium esse tunc patuit, quando grassante gravi lue maligni illas voces auditi sunt loqui: Facel- lite hinc socii, quando pro urbis alterâ portâ D. Eucharis, pro alterâ D. Maxi- minus, pro totâ urbe medius *Nicerius* ex- cubat. Quid? quòd Christus è turri conspi- cuus spectacula fecit *Nicerio*, & in scenam omnes ordine Gallorum reges produxit. Quid spectatorem tunc fecisse *Nicerium* credis? ego, uti in Tragicomœdia fieri assolet, nunc risum, nunc lacrymas cre- do dedisse. *Ex Surio.*

Nemo quasi concretis sibi vitis obsequatur, & quod est criminis, esse putet natura; sed sumat cum Christo arma jejunii, criminam propellat impetus, prosterнат castra vitiorum, ut de ipso auctore mali, sumat, Christo dimicante, victoriam. Diabolo victo; vitia nihil valebunt. S. Pet. Chryf. ferm. II.

S. BAVO CONF. I. Octobris.

A Liam aulam *B A V O* cum conjugè, a- liam hâc demortuâ habitavit. Illa ta- lis erat, qualem vetus nobilitas & è prin- cipe Francorum sanguine origo com- mendabat; hæc qualem cælum laudat, quercus primò cava, mox cella hoc au- gustior quò angustior. Sed si illam prio- rem plures homines, hanc ultimam plu- res Angeli frequentarunt. Auriga verò, qui

qui ad hujus ædificium lapides convehēbat, quas diras BAVONI imprecatus est, ipse sensit, cum à dæmone ex equo, à rotis equorumque calcibus vitâ ejectus est. Sed BAVO ut sanctè se vindicaret, vitam reddidit. Intereà evenit ut in servulum offenderet, quem olim in alienam servitutem vendiderat. Veniam igitur oraturus supplex dominus mancipii pedes apprehendit. Nec prius expiatam hinc noxam credidit, quàm domini tergum serviles manus virgis immaniter lacerassent. Adidit alterum ipse supplicium compedes, quibus lubens volens libertatem sibi ademit. Ita ligatus vicit tamen quoties cum dæmone fuit (& sæpè fuit) pugnandum. Victorem coronavit crux cælo delapsa, & caput multo splendore ambiens, quam ille ita salutavit: *Agnosco gloriose militiae meæ signa.* Morienti Angeli, imò Christus præstò fuit. Certè suprema verba BAVONIS illa feruntur: *Christo adventanti quid ni obviàm exis anima?*
Ex Surio.

Si in nobis venenum avaritiæ se diffundit, Christum crucifixum consideremus, & sanat; si scorpionos libidinis compungit, ipsum rogemus, & curat; si terrenarum cogitationum nos morsus lacerant eundem precemur, & vivimus: hi enim sunt spirituales serpentes, propter quos conculcandos Dominus crucifixus est. S. Max. de Pass. serm. 1.

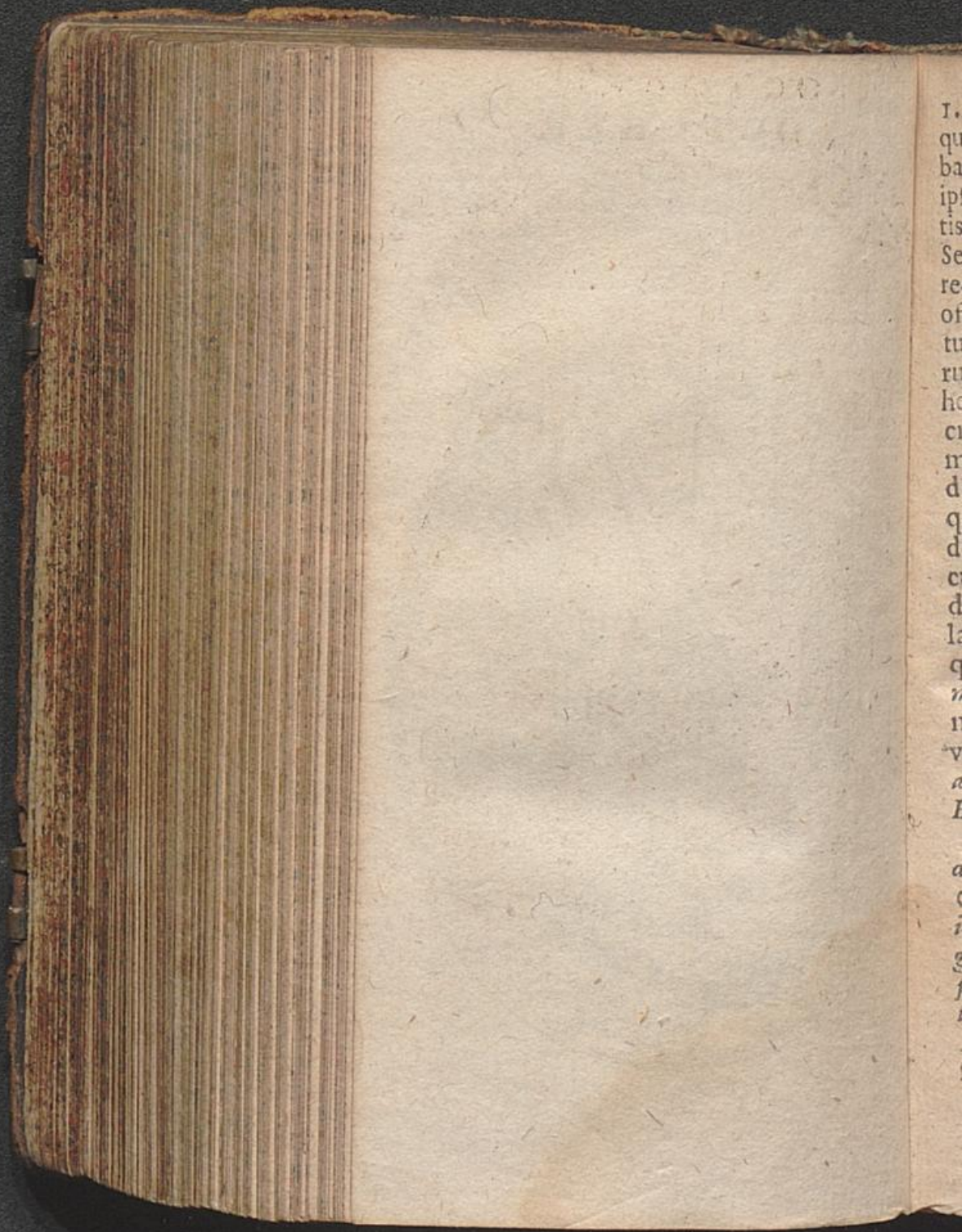

OCTOBER

Fob.
unc
nali
cel-
ter
axi-
ex-
spi-
nam
xit.
um
fieri
ere-
na-
na-
nii,
ca-
su-
abo-
ryf.
a-
ta-
m-
at,
au-
cio-
olu-
rò,
qui

B. FRANCISCUS BORGIA CONF.
I. Octobris.

NON prius FRANCISCUS patrem
 aut matrem quàm *Iesum* & *Mariam*
 balbutiens salutavit. Puer vel facientem
 vel dicentem Sacerdorem æmulatus est.
 Iuvenis gynæceum non nisi cilicio arma-
 tus adiit, reputans se toties hosti loqui,
 quoties femina. Iam Gaudia Dux &
 Gothalanæ Prorex, pervetustum fami-
 liæ morem annum patronum lortendi
 in menstruum vertit, eumque in Socie-
 tatem postea, & Marianos cœtus in-
 vexit; ipse tunc patroni die pauperes
 mensæ suæ minister adhibuit. At verò
 cùm illud formæ miraculum (*Isabellam*
Augustam) in sandapilâ attentius con-
 siderasset, honorum titulos ut certissima
 mortis spolia ultrò abiecit, & in Socie-
 tatem *Jesu* (cui universæ deinde præ-
 fuit) se abdidit, dicere abhinc solutus,
 tum vivere se cœpisse, cùm desisset *Isa-*
bella. Corpus tam durè habuit, ut du-
 plicari jam & indumenta & cutis pos-
 sent. Ad Purpuram non semel oblatam
 tam erubuit, ut alii ad hujus repulsam so-
 lent. *MARIA*, quam *D. Lucas* depinxit,
 effigiem primus æri incisam spargi per
 omnem orbem curavit. Hanc cùm aspi-
 ciebat. *Mibi*, ajēbat, *Virgo hoc onus ge-*
stat, mihi lac MATRIS, mihi FILII bul-
lit

2. Octob. VITÆ SANCTORUM. 619
lit sanguis. In vitam suam inquisivit ho-
ris singulis, reum ad Sacerdotis pedes bis
quotidie se egit, quin neque voce neque
literis alium se quàm *Franciscum peccato-*
rem prætulit. Sed talem peccatorem an-
no. M. DC. XXIV. Urbanus VIII. Pont.
Beatum dixit. *Ex vitâ.*

*Quis jam calcari recusabit, cum videat
in corculari Christum premi? sane nisi fu-*
rum vani honoris atque existimationis
proprie proculcaverimus, facilè ab hostibus
nostris conculcabimur, & Christi discipuli
esse desinemus. B. Fraac. Borg. in E-
pist.

S. LEODEGARIUS EP. M.

2. Octobris.

Nemo pulchrius in hostem suum,
quàm Pont. Augustodunensis LE O-
DEGARIUS movit, ut qui huic cum sa-
ceris è templo signis obvius ivit, victo-
riam ratus sub his vinci. Captus itaque,
tunc demum Christianâ se libertate po-
titum credidit. Carcerem tenebris ab-
ditus, igne è cælo misso resplenduit. O-
culis orbatus, primùm Martyrem se esse
vidit. Nudipes per testas & aspera saxo-
rum fragmina jussus ambulare, currere
etiam ad tam optatam metam gestiit. La-
biis & linguâ multatus, sine labiis tamen
& linguâ facundus ad concionem dixit.
Cæsus denique securi, in novos ani-
mos

620 VITÆ SANCTORUM. 3. *Octob.*
mos surrexit, horamque totam victor
post mortem stetit, nec nisi à spiculato-
re impulsus cecidit. At non tam felici
morte cædis auctores defuncti sunt. Nam
& carnifex, de quo dixeramus, à malo
genio correpius in vindices flammæ se
ipsum immisit, mox in majores alias
mittendus; &, qui cædem imperaverat,
Ebroinus Regiæ aulae præfectus, gladio,
quem in innocentem strinxerat, ipse
nocens occubuit; & demum, qui tu-
mulum Martyris impiè calcavit, Di-
vumque sine miraculis injuriosè compel-
lavit, in ipso vestigio, moriendo men-
dacem se falsus est, & jam miracula pa-
trare LEODEGARIUM si non aliis, certè si-
bi credit. *Ex Surio.*

*Ad sunt defensores nostri sancti Marty-
res; rogari volunt, & quarunt ut quaran-
tur. Hos adjutores nostris orationibus qua-
ramus; hos protectores nostri reatus inco-
niamus; quia ne punire peccatores debeat,
rogari vult & ipse qui judicat. S. Greg.
hom. 32.*

S. JOANNES CHUZUBITA CONF.
3. *Octobris.*

NON aliud altiùs in hostem infernum
vulnus descendit, quàm quod à de-
missi animi dextrâ venit. Miserat ad
JOANNEM CHUZUBITAM Anacho-
reten alter Anachoretæ Ananias nescio
quem

3. Octob. VITÆ SANCTORUM. 621
quem à malo genio infessum. Hunc vix
ita noster compellavit : (Eia cedere, im-
pure, te hospitio non tuo, non ego sed
Ananias jubet) cùm verba hæc plena a-
nimi demissioris jam dudum exosus fu-
git ocyus hostis superbus. Et pepererat
fama miraculi hujus JOANNI Pontifi-
catum Cæsariensem. Ille tamen mox i-
terum urbem cum silvis suis mutavit, in-
gens onus insalam se abjecisse existi-
mans. Secutus Divum rusticellus filium
itidem ab orco agitatum in sportâ è te-
cto suspendit, & ecce arrogans iterum
pulsus est inquilinus. Ergo igitur, ut ul-
tum hic iret dolorem suum, JOANNEM
præcipitem è monte egit. Sed qui caderet
humi semper repens animus ? risit scili-
cet veteratorem altiùs longè olim caden-
tem. Porrò sub ultimos vitæ annos, cum
JOANNEM cupido cepisset, Martiani
viri integerrimi visendi, nectamen ob
catenam, quâ se ipse ad carcerem suum
beatum damnaverat, egredi antro pos-
set; eodem tempore Martianus ipse inter
famulas Cælitum manus delatus adfuit;
quo abeunte, cum animo suspicio præ-
stigiaram suboriretur, altero miraculo
ruptæ compedes facultatem dedere spe-
cu prodeundi, iterumque Martiano lo-
quendi. Ad extremum carnis etiam vin-
cula exuit anno supra quingentesimum
vigesimo secundo. *Ex Menais.*

*Antiquus hostis terrarum locis à tenta-
tione*

622 VITÆ SANCTORUM. 4. Octob.
tione non excluditur: quia si in Paradiso
hominem stravit, quis locus extra Paradi-
sum esse potest, in quo mentes hominum pe-
netrare non valeat? In sola ergo Creatoris
nostri protectione fidendum est. S. Greg. l.
8. Regist. c. 45.

S. FRANCISCUS CONF. 4. Octobris.

Hic vir, hic, FRANCISCUS est, san-
ctioris spes altera Romæ, & qui unâ
cum altero Atlante Dominico lapsurum
orbem firmavit. Mercator adhuc fœnus
facere etiam apud pauperes scivit, neque
unquam pluris vendidit sua, quam cum
gratis dedit. Evocatus in somno ad ar-
ma cruce insignita, cum novam militiæ
tesseram non agnosceret, ab ipso Cru-
cifixo est edoctus. Ducem itaque nudum
Christum secutus, primam pugnam (uti
ferè amat fieri in hoc sacro bello) cum
patre habuit. Et vicit avaritiam pater-
nam, cum non tantum omnibus bonis,
sed etiam vestibus se coram Antistite
exuit, illis verbis hostem proffernens:
*Patrem hæcenus te dixeram: nunc deni-
que nihil intercedit, quin verius dicam,
Pater noster quies in calis.* Quis credat?
Sic nudus tam denique armatum se pro-
bè credidit, & scriptis sociis orbem ex-
pugnavit: expugnatum, si agnoscimus,
paupertate suâ ditavit. Porro animi can-
dozem in viro, scis Lector, nives pro-
ba-

barunt, in quas se abjecit, & miratæ puritatem sunt undæ, quibus calorem improbum merfit. De animi ejus submissione quid dicam, & quo DEUM ardebat amore? Seraphinis à cælo sociatus, & in sede Angeli, quem superbia inde exturbârat, locandus, ultimum se mortaliū, sed inter sceleratos principem dixit. Mariæ addictum fuisse ille non dubitabit, qui noverit, quæ gaudia in ejus æde (de Portiunculâ dixerunt) abstulit. Sed frustra sum. Herculem ego in hâc digitali tabellâ non pingo. Vin' compendium lector viri? Totum Christum in Francisco videbis, si vulnera ejus inspicias. *Ex D. Bonav.*

O quàm gloriosum & magnum, habere in cælis patrem! ô quàm sanctum, Paraclitum pulchrum & amabilem habere sponsum! ô quàm sanctum & quantum delectabile, bene placitum, humile, pacificum, dulce & amabile habere talem Fratrem, qui posuit animam suam pro orbibus suis? Ex Epist. S. Francisci.

S. THERESA V: 5. Octobris.

Quid, heu! quid cum prætextatis verbis tibi prætextata malè turba? disce, eia infantia rectè vel ab infante THERESA fari. *In æternum! in æternum! in æternum!* ah quoties balbutiens clamitavit! Nos scilicet puerilem senectam,
 non

624 VITÆ SANCTORUM. 5. *Octob.*
non senem aternitatem in animo & lin-
guâ gerimus, disertissimi infantes. At
THERESA parvula cum parvulo fratre
domo paternâ aufugit, ad Mauros abitu-
ra & brevi morte longam aternitatem
auspicatura. Vivere tamen Deus illam,
& ut viveret, quæ ferè mors est libero-
rum, mori matrem voluit. Illa Ma-
trem vicariam cælo *Mariam* advocavit,
nunquàm abhinc orba futura. *Maria*
porro filia suæ sponsum Filium concilia-
vit, quando ex sanctioribus amoribus
Seraphinus ales cor THERESA terebra-
vit. Ipse amor hominum Christus, quò
certius illam sauciaret, sua vulnera dile-
ctæ impressit, occulta tamen, ut ferè
solet amor. Adfuit deinde sæpè sponsa,
nunc cruce pro more chlamydatas, nunc
spineâ, quæ illum maximè decet, co-
rollâ ornatus, nunc qualis mortem
triumphavit, conspicuus. Arrhæ ab eo-
dem datæ gemmæ quaternæ & pendulæ
è Rosario Cruci additæ, Dos verò omne
cælum: cuius opes cum quandoque THERESA
Christus ostentasset, *Viden'* aiebat,
(tute tibi lector dictum puta) *quantis se*
bonis peccatores spolient? Sed & veste nup-
tiali cum Ordinem, quem Carmelitarum
dicimus, restauraret, Virgo MATR &
Virginis Sponsus Josephus cælo allatâ ex-
ornarunt, ut nihil jam ad nuptias deesset,
nisi quæ facem præferret, anno M. D.
LXXXII. mors beata. *Ex vitâ.*

Piv

5. Octob. VITÆ SANCTORUM. 625
*Prudenter sagittari, & impugnari sa-
lubriter postulat sanctus, cum dicit in ora-
tione, Confige timore tuo carnes meas.
Optima timor iste sagitta, qui conficit
& interficit carnis desideria, ut spiritus
salvus sit. S. Bernard. serm. 29. in Cant.*

S. MEINULPHUS C. 5. Octobris.

VIX MEINULPHUS illa Christi
verba audierat: *Vulpes foveas ha-
bent, & volucres cali nidus, Filius autem
hominis non habet ubi caput reclinet*, cum
apud se constituit non solum Christo lo-
cum in animo suo facere (ubi enim ille
libentius nidularetur?) sed & templum
ponere. Circumspicienti arcam, delapsa
cælo in sylvas lux & cervas inter crucem
cornu præferens cervus signavit. Eo igitur
in loco Deo & virginibus sacris do-
micilium, sibi tumulumstruxit: cui cum
mortuus inferendus esset, ecce magnâ
Virgine volente, tam diu vitæ restitutus
est, dum res templi & coenobii compo-
neret. Multò post apertus suâ sponte tu-
mulus cymbalum ostendit, quo divus in
sacris Minister uti solitus erat. Hoc dein-
ceps, quoties virgo ex asceterio mori-
tura erat, sonitu suo mortis insidias de-
textit. Ipse Divus bis visus in somnis,
bis è vitiorum veterno excitare clientem,
qui à cubiculis illi fuerat, laboravit.
Sed ille in utramque aurem dormivit.

R r

Ergo

Ergo terrum adest, & multis oburgans, quod mortis æternæ reus dormiret tantum, visionis non vanæ argumenta vaticinatur. Hic demum experectus alter, & barbam sibi evulsam sentiens, credere monenti, resipiscere, ad templum *Miculphi* properare: & cum illic rudis ante, & nec primis literis tinctus, subito Latine linguæ peritiam accepisset, aræ ministris vel ideò se facilius sociare, quod attonsus jam à somno esset. *Ex Surio.*

Cur non consideras, quia mundis in fine est? omnia urgentur; quotidie ad reddendas rationes aeterno & tremendo Iudici dicimur; quid ergo aliud nisi de adventu illius cogitare debemus? qui sive nolentes, sive volentes, per momenta, quotidie ad finem tendimus. S. Gregor. in Regist. l. 6.

S. BRUNO CONF. 6. Octobris.

Quo tempore D. BRUNO Lutetia Parisiorum ingenium bonis artibus excoluit, vir è vitâ excessit princeps inter literatos, quiq; virtutis existimationem longè maximam post se reliquit. Sed eheu! quantam aberratis mali iudices hominum oculi! Dum iusta persolvuntur, ad illam canentis vocem: *Responde mihi, ecce tibi è capulo se defunctus tollit, & cum gemitu, Iusto, inquit, Dei iudicio accusatus sum; mox postridie, Iusto, exclamat, Dei iudicio iudicatus sum; de-*

6. Octob. VITÆ SANCTORUM. 627
mum tertio die tertium è feretro fulmen
auditur, *Iusto Dei iudicio condemnatus*
sum. Enimverò plus quàm tragica hæc
catastrophe omnes movit; at BRUNO-
NEM eò permovit, ut non modò umbram
hanc hominis, sed ipsos etiam homines
fugeret. Atque hinc illa sanctissimi viri
& omnium, qui ducem hunc sequuntur,
frequens in silvas fuga, hinc illud in
omnibus lugubre silentium, ille pallidus
in vultu color, ut interfuisse tristi spe-
taculo in BRUNONE omnes posteros
credas. Sed bene morum candidissimo-
rum cygni homines fugiunt cum Superis
acturi: bene nunc tacent, cantaturi
tunc, cum flebunt alii morituri. Iam
ipsa *Dei mater* æternam illis tutelam
adpromisit, si illi, quod diurnum *Virgi-
nis* officium dicimus, quotidie persol-
vant. Pulchra profectò conditio, &
quam meritò ambiant tam pulchrè can-
didati. Quid illud, quòd Numen fugam
è mundo BRUNONIS sociorumque
sex, toridem S. Hugoni stellis significa-
vit? Nempe, numerum stellarum augent,
quotquot ad BRUNONIS partes acce-
dunt. *Ex Surio.*

*In omnibus rebus respice finem, & qua-
liter ante districtum stabis Iudicem; cui
nihil est occultum, qui muneribus non pla-
catur, nec excusationes recipit, sed quòt
justum est iudicabit.* Thom. de Kemp.
lib. 1. de Imitat. Christi.

Rt 2

S. MA-

S. MARIA DE VICTORIA.
7. Octobris.

JO ! hodie, jo ! clama, triumphè quis-
 quis *Virgini* faves *Victrici*. Ageba-
 tus annus post *Virginem* patientem su-
 pera millesimum & quingentesimum
 septuagesimus primus, quando Pius V.
 Pont. Max. contra Turcarum vim in-
 tumque belli societatem cum Hispania-
 rum Rege & Venetorum Republicâ felici-
 ter iniit. Adornata itaque classis est, &
 Joanne Austrio duce hosti plenis velis ac
 animis obviam est itum. Mox nostris tri-
 duano jejunio & Sacramentis Ecclesiæ
 probè munitis, clasicum *Dei* & *Maria*
 nomen cecinere. tunc verò omnibus viri-
 bus certatum est, eo ipso tempore, quo,
 quas Rosarii vocant Sodalitates, de mo-
 re supplicationes ad castissima *Virginis*
 pulvinaria per totum orbem instituunt.
 Nec frustrà. Stetit nostrâ ex part *Acies*
Ordinata, & cum hâc nobis etiam venti
 militarunt. Proinde horarum quatuor nec
 amplius spatio parta memorabilis ad po-
 steros victoria est. Cæsa etenim cum ipso
 duce suo barbarorum millia triginta, in
 libertatem Christiani asserti ter mille,
 quadringenti octoginta & sex. Naves
 captæ nonaginta supra centum. Octo-
 ginta vel flammis vel nudis haustæ,
 fugâ non nisi XX. elapsis. Tormenta in
 pra-

7. Octob. VITÆ SANCTORUM. 629
pradem cessere majora sedecim supra
centum minora verò ducenta, quinquaginta & sex. Atque hoc est, quod Opt. Pont. de victoriâ divinitus edoctus triumphum *Virgini* decrevit, quotannis iterandum, quodque non pauci è victore exercitu hostilia spolia ex voto ad Aram Lauretanam suspenderit. Fatalo nimirum *Luna* est ad *Virginis* pedes abjici. Ex *Io. Gab. in vitâ Pii. V. & Pet. Spin.*

Oportet inter fluctus sæculi confugere ad Mariam, & respectu exempli ejus cursum vitæ dirigere: quod qui fecerit, non jactabitur vanæ gloriæ vento, nec frangetur scopulis adversorum, nec absorbebitur voragine voluptatum, sed prosperè ad æternæ quietis portum veniet. S. Epiph. in Panar.

S. GEROLDUS M. 7. Octobris.

GEROLDUS à puero pietatem ducem secutus facile ad ipsa adyta virtutis penetravit, multas tamen identidem pro castitate pugnas pugnavit, vincendus, nisi aliis armis, quàm nunc amat adolescentia, usus fuisset. Nimirum hodie nativâ in galeâ suâ tam molliter cristata frons ictus Cupidinis eludet? in thorace tam vulnerato non minùs lacer animus tela improba repellet? tot vincula etsi serica, vincula tamen, fugam in hâc luctâ tam laudatam promovebunt

Rr 3

bunt

630 VITÆ SANCTORUM. 7. Octob.
bunt scilicet? Aliter GEROLDUS no-
ster pugnavit. Ille fame hostem obside-
re, ille animum precibus, pectus cilicio,
manum flagello obarmare, toties vi-
ctor, quoties casus, & averfis vulneri-
bus nobilior, quam adversus Romanus:
quæ ille tunc potissimum non horruit,
cum inter pias commentationes casum
Ducem ob oculos Christum posuit. Has
victorias cum per Hispanias & Italias
circumtulisset, jamque Palestinam etiam
meditaretur, militem suum superi ad
triumphum evocarunt. Etenim cum pa-
gum Cremonæ vicinum transiret, la-
trones duo, quò in insidias pertraherent
Geroldum, litem ex composito adsimu-
larunt. Hic nempe, quò digladiantes
dirimeret, illico accurrit. At illi jam
dudum in mortem innocentis amici ca-
duceatorem suum multis plagis confe-
cerunt, interque silvas abdiderunt. Sed
excivit urbem urbisque Pontificem as-
campanum suâ sponte sonans, & ut Mar-
tyr facilius reperiretur, prodigiosa lumi-
na cælum accendit. *Ex Ferrar.*

*Mentem tuam supernæ patriæ amor ac-
cendat, premia mansura sollicitent; &
ad venturi Iudicis promissiones semper
aspiret, atque ex temporalibus aeterna mer-
ceatur. S. Gregor. Regist. l. 7. c. 14.*

S. OSI-

S. OSITHA VIRGO. 7. Octobris.

Quantum, ô parentes, educatio præstat! quantum, ô liberi, quibus cum vitam à teneris societis, interest! OSITHA regii sanguinis in Angliâ puella in Parthenone non profano, sed sacro educta, quantum splendoris coronæ Anglicæ conciliavit! Et vero jam tunc prodidit cælum, quàm curæ illi sit juventus probè instituta, & majoribus suis morigera. Missa OSITHA cum libro trans pontem, & turbine ab hoc dejecta, undis hausta credebatur. Sed Angelorum præsidio, tertio die prodit nunquam mergenda innocentia. Sub hæc in thori societatem à rege Sigero invitatur. Sed dum rex venatur feras, virgo ut Cupidinis retia effugeret, binos Episcopos advocat, & ab his velata in Christi nuptiarum numerum transit. Indoluit rex; sed quod Deo nollet rivalis esse, potestatem fecit suo thalamo, in Christi, hoc est cœnobium, transeundi. In hoc ne regiæ sponsæ purpura deesset, ferro à Danis pro fide cæditur. Memoratur verò funus suis non alienis pedibus ambulasse, & caput abscissum ad usque templum extulisse, atque ibi demum, cum manibus templi januam pulsasset, placidè procubuisse. Fuit etiam qui morbo ad extrema deductus OSITHAM in vota

R r 4   vòca-

632 VITÆ SANCTORUM. 8. Octob.
vocavit, vovitque ne moreretur, in Re-
ligioso cætu se vincendum. Convaluit:
sed soteria solvere oblitus vindicem mor-
bum secundum sensit, nec prius manum
iterum O S I T H Æ medicam, quam ob-
jurgatus ab hâc fidem liberaturum se spo-
pondit. Itaque bis voti damnatus tem-
plo & cœnobio anathema, se, dedit.
Ex Surio.

*Vide ne promissum tuum irritum facias,
neque fide tuâ vota disrumpas. Habebis
profecto accusatores prævaricationis tue;
habebis veridicos testes testificantes adver-
sum te; habebis iudicem, qui nullius per-
sonam accipit in suæ executione sententiæ.*
S. Laur. Iust. de Cont. mundi c. 19.

S. PELAGIA POENITENS.
8. Octobris.

Vixit PELAGIA Antiochiæ sub
Theodosii Minoris tempora, ob
formæ venustatem corporisque cultum
non jam Veneris serva, sed ipsa Venus
habita, pudor urbis, & castitatis ipsis-
sima pernicies. Quis credat? quæ oculis
captivam post se urbem trahebat, in hanc
oblitum defixisse D. Nonno Antistiti
etiam profuit. Quid enim? (exclamabat
post visum hoc elegantiaæ idolum ille)
quo demùm studio, quo sive temporis
dispendio, sive impendio sumptuum,
hæc faciem comit pingitque? & hoc
cur?

cur? quò nempe oculis amantium arri-
deat, cælo lacrymante. Animæ interim
meæ, quam, ausim dicere, *Deus* de-
petit, quia splendor? nempe ad hanc infamiam collata, *Æthiopissa* es anima. Ite
& sordes meas, eheu! lacrimæ lavate. Hæc
Nonnus. At *PELAGIA*, spectante &
mirante urbe, ad pedes ejus descendit,
& vitæ licentiam sancto fletu gemituque
teste ejurat. Mox jejuniis & Vigiliis cor-
pus defluere, vultum non jam gratie, sed
pallor, squalor, maciesque insidere,
nihil jam in totâ fronte rubere, præter
præteritorum memoriam. Nempe ob-
strepere hic Veneris puer, desertum se
fide non bonâ queri, formam se, opes,
amores dedisse: ipsam probra, con-
temptum, odiumque ingrati repen-
dere. Sed virum scilicet invenit. Nam
sparso omni in egenos auro, laqueos
amantium, capillos rescidit, feminam
cum veste exiit, Pelagium se dixit, vitæ-
que reliquum Hierosolymis inter sum-
mas vitæ asperitates egit, in illo monte,
qui ab olivetis nomen habet, ab ipso
Christo dudum edocta, ad cælum illinc
ascendit. *Ex Surio.*

*Quidquid animo ex presenti seculo ar-
ridet, ex consideratione aeterni ignis amares-
cat; quidquid in mente pueriliter hila-
rescit, disciplina censura coërceat; ut,
dum sponte temporalia fugimus, aeterna
gaudia sine labore capiamus. S. Greg.*

Rr 5

S. DIO-

S. DIONYSIUS AREOPAGITA.

9. Octobris.

Istest DIONYSIUS, cui nomen Areopagus fecit, vir inter Athenienses eximiè doctus, & siderum contemplationi addictus. Quare eo tempore quo omnis natura morientem Christum lugebat, exclamasse fertur, *aut Deum laborare, aut mundum ruinam meditari.* A Paulo deinde Christo additus, præesse novitio Christianorum gregi Athenis iustus est. Ajunt cum Apostolis abeunti in caelos *Virgini* adfuisse. Certè eam vidisse, aspectuque tam augusto attonitus, ingenue scribitur affirmasse, pro Deo hanc habiturum se fuisse, nì fides Dei matrem esse suggessisset. Paulo etiam commori cupidus Roman advolavit. Sed prævertit Neronis crudelitas, qui spem tantam in Paulo prius decollavit. Galliam ergo cum jussu Clementis Pont. adisset, annos numerans X. supra centum, vincula primò tulit, tum verbera; utraque Christianâ fortitudine. Exinde ferreo, cui flammæ subjectæ erant, lectulo incubuit; sed suaviora numquam somnia de cælo, quam tunc vidit. Ita semiustulatus feris objectus est, sed has etiam virtus demulsi. Iterum in flammis missus, aurum exivit. Post in crucem actus, cruce scilicet gravius habuit deponi è cruce. Ad extre-
mum

10. Octob. VITÆ SANCTORUM. 635
mum cum sacrificantem in carcere
CHRISTUS spectabilis animasset,
non minus mortis D. Pauli, quam vi-
tæ æmulus, gladio occubuit. Illud me-
moratu dignum, quod abscissum caput
inter Angelorum accinentium comita-
tus, suis ipse manibus passus bis mille
ad destinatum tumulum portaverit, novo
miraculo & funus idem & funeris du-
ctor. Ex Hilduino & opere Marian. Canis.

*Crucifixum intueamur, ut à peccato
sanemur: quomodo qui intuebantur serpon-
tem æneum in deserto, non peribant morfi-
bus serpentum: sic qui intuentur fide Chri-
sti mortem, sanantur à morsibus peccato-
rum. S. August. in Ioan.*

S. THEOPHILUS CONF. 10. Octobris.

HUc oculos & filii & parentes! Spe-
culum commune utrisque hodie
THEOPHILUS esto. Trimulum & sa-
cris undis ablutum parentes pii ad Ste-
phanum Eremitam incolam abduxerunt, pre-
cibus Deo jam tum initiandum. Nimi-
rum adhuc Pueritiam immaturam celo
credemus? Tertio decimo ætatis anno
necdum exacto, sub Stephani vultu fe-
liciter THEOPHILUM Angelus bo-
nus fallens ad mundi contemptum illis
verbis pellexit: *Tolle crucem tuam, & se-
querere me.* Et hodie ad eundem invitare ho-
minem homini non licebit? non licebit
An-

636 VITÆ SANCTORUM. 10. Octob.
Angelum æmulari ? Jam non ignavus
THEOPHILUS, etiam inconsultus
parentibus, ad Stephanum, inde ad
monachos abiit. Atqui nostro ævo (ò
tempora!) facinus est culo dignum, paren-
tes tam piè fallere, & facere quòd lauda-
ta toties olim antiquitas, quòd ipse puer
Christus fecit. Huc itaque, eia! iterum
oculos, hoc in speculo (THEOPHILO
nostro) maculas vestras & filii & paren-
tes corrigite. Correxere certè THEOPHI-
LI parentes, & rectius sapere edocti, quo
mundum fugienti alas adderent, ipse
cœnobium filio struxerunt; factumque
hoc cælum probavit, cùm suâ voce fi-
lium illuc evocavit. Inde vi extractus,
multaque sub sacrarum imaginum hos-
te Leone passus, sed ad extremum dimis-
sus, nil magis doluit, quàm ereptam
sibi, quam manu jam jam prehenderat,
martyrii palman: quamquam neque hanc
illi negasse Superos existimo. Magnum
enim longumque oppidò martirium est,
mundo mori. *Ex Menais.*

*Reduc ad animum prosperitates tempo-
rum, multitudinem hominum, dignitatum
pompas, divitiarum abundantiam. At-
tende hæc omnia, ubi vel quid facta
sunt: & ex hoc pensa, quòd nulla sint,
& quia qui ista deligit, somnium wigi-
lans vadet. S. Greg. l. 7. Regist.*

S. IOAN-

IOANNIS inter literas etiamnum in Academiâ Oxoniensi agentis animum si inspexisses, templum musarum, sed multo magis virtutum dixisses: ita utraque pulcherrimo connubio in pectore suo sociavit. Ne verò cum scientiis suis in carne & sanguine volutaretur, anno ætatis vigesimo D. Augustini institutum amplexatus est in Bridlingtoniensi cœnobio, in quo cum omnibus se postponeret, omnibus denique præpositus est, factumque hoc tam lubentibus aliis, quam uno ipso invito. Tam modeste tamen imperium usurpavit, uti aperta unius è suis convitia non nisi silentio refelleret, monitusque ut læsam auctoritatem vindicaret, præstare diceret, iratis flammis demere quam addere oleum. Triclinium illi cum aliis idem, eadem mensa; in mensâ tamen major abstinentia fuit. Amoris divini æstu tam ardebat, ut, cum sacrificaret, vestes, quibus hieme alii se contra frigus armabant, ille tunc poneret, & flammæ peccatoris loqueretur frequens multumque vapor è capite palam assurgens. Ipse corpore præsens ad aram, animo interea cælum obambulabat, incendio ita paulatim crescente, ut oculi lacrymis non jam fluere, sed toti liquefcere viderentur. Denique

638 VITÆ SANCTORUM. II. Octob.
niquē ne dubites *Joannem* in cælum
evolasse, noveris ante mortem hunc vir-
gini è Vestalibus uni formâ aquilæ visum
esse, quæ nubes transcendens illa è sche-
dâ, quam rostro ferebat, verbo loque-
batur: *Amor meus Jესus*. Evolare ad
cælōs etiā tu cupis? ab hoc amore alas
mutuare, non illo qui humi repit. *Ex*
Surio.

*Quid tibi cum carne & sanguine, qui
divinam in te gestas imaginem? quid tibi
cum mundo & vitæis, qui ad hoc condi-
tus esse probaris, ut cælum conscendas,
atque cum angelicis spiritibus beatâ Dei
visione fruaris? S. Laur. Justin. de Cont.
mundi. c. 21.*

S. BRUNO EP. C. II. Octobris.

Fuit hic BRUNO Henrici Aucupis
German. Regis fil. Othonis. Imp.
frater. Scientias divinas juxtâ & hu-
manas calluit, sed eloquentiam impri-
mis, quam pro miseris potissimum exe-
ruit, ut quorum semper bona causa est.
Temporis avarus nullum nisi literarum
otium amavit, ut quocumque demum
cum Imper. Fr. iret; famuli libri seque-
rentur, suavissimè iter inter comites Mu-
sas facientem. Comitatus uti ipse singu-
lari erat, ita morum levitatem in aliis
summe oderat. Quare cum Henricum
Fr. & affinem Canonem sub divinis conse-
fabu-

II. *Job.* VITÆ SANCTORUM. 639
fabulantes vidisset, palàm edixit, intem-
pestivam illam familiaritatem semina-
rium fore maximarum inimicitiarum; id
quod postea orbis vidit. Censorem de-
bitum nostro avo, quo templa passim
aut fora fieri aut curias videmus, & ex
his exire sæpè, qui plurima hominibus,
nihil DEO, nihil Divis sunt locuti! Sed
mitto linguaces. Silentium potius in
BRUNONE laudo & frugalitatem,
quam Archiepiscopus jam Colonienfis
(uti & in vestibus modestiam) in Cano-
nicorum Collegium postliminiò reduxit,
utinam non iterum nunc ubique ferè
terrarum exulem! Ipse post maxima obi-
ta munia, post extracta aut reparata
templa & cœnobia plurima, ut pacis
amans & pacis conciliandæ inter viros
principes mirus artifex, excessit è vitâ,
anno post DEUM hominem D. CCCC.
LXV. cælum moriens multis lacrymis
mollivit, & crebro gemitu, velut arie-
te, perrupit. *Ex Lippeloo.*

*Esto Angelus, hoc est, divini minister
imperii: obsequere mandatis Domini:
cum fueris Angelus, videbis faciem Do-
mini. Ipse Dominus IESUS ait. Beati
mundo corde: ipsi enim Deum videbunt.
Advertis, quid à te exigatur ut videas
Deum? Emunda igitur cor tuum. S. Am-
bros. in Ps. 118.*

B. I. A.

Felix, (si quidem norit hodie bona sua) Ulma Suevorum JACOBUM nostrum peperit, & probe educatum Romanam ad DD. Apostolorum limina supplicem misit. Româ Neapolim hic abiit, ab Alphonso rege militiæ adscriptus, nullum hostem quàm prædam fugit. Quare illa demum castra placuere, quæ non aliena raperent, sed suis se spoliarent: id quod ipse etiam fecit, cum Bononiæ ad D. Dominici signa transiit. Hic ille boni militis partes omnes implere, primus semper ad ducis nutum, portarum animi, oculorum inquam, vigilantissimus custos, flammæ hostiles casto animo injectas suffocare illicò doctus, sanguinis recordatione à Christo fusi. Iam arma (preces) numquam posuit, primo mane omnes Divorum aras veluti stationes militares obiens & semper à castrorum acie Virgine auspiciam sumens. Quid jam mirum, si miles noster dæmones fistibus pugnantes risit, præsertim quando cum pugnante, Angeli visi pugnare? si Cyclopem infernum sibi infestum cruce prostravit, & eadem corvorum Stygiorum agmen fugavit? Quid? quòd & insidias structas Republicæ ab orco detexit. Ad D. enim Antonii tumultum cum lætantes dæmones spectasset, & triumphum

12. Octob. VITÆ SANCTORUM. 641
phum adornantes ob futuram altero die
inter cives cadem, medius preces suas
interposuit, & civibus pacem, orco pro
triumpho luctum peperit. Fuit cum ad
hortos Elysios avolans ea oculorum spe-
ctacula habuit auriumque illecebras, ut
irasceret illis, qui eum avocarunt. Ne
igitur quisquam molestiam revocando
faceret, morte illuc non rediturus abiit.

Ex Surio.

*Quisquis es; qui divini luminis illustra-
ris splendore, sentisque ad contemptum
mundi provehi, à Domino prastitum noli
tibi spernere donum, noli obsurdescere ape-
rire pulsanti. Surge ocyus, & te solenti eri-
gere manum porrige. S. Laur. Iust. de
Cont. mund. cap. 19.*

S. MAXIMILIANUS EP. M.

12. Octobris.

MAXIMILIANUM, quo cive Pan-
nonia, Austria patrono gloriatur,
parentes nobiles Celeiæ genuerunt, la-
ctarunt Gratia, Musæ eduxerunt. Talis,
inquam, MAXIMILIANUS dignus celo
visus est, quem in suas partes pertrahe-
ret; & verò facile ille obsecundans me-
liora suadenti, hereditate suâ (quæ opu-
lenta ei erat) ultrò egenis cessit, divitem
se ratus, si centuplo amplius liceret spe-
rare. Jam honoris etiam umbram cum
fugeret, insecuta tamen hæc virtutem,

S f

Lau-

642 VITÆ SANCTORUM. 13. Octob.
Laureaci mitrâ sibi devinxit, & in solium
renuentem extulit. Hoc deinde cum fu-
riâ Decianæ deturbassent. Romam abiit;
mox tamen Xysto II. Pont. Max. aucto-
re rediit, & viginti ipsos annos munere
suo cum summâ laude est functus. Sub
hæc in mentem venit, patriis etiam terris
operam suam locare. Et fortè Evilasius
illic Prætor Christianam pietatem op-
pugnatum ibat. Tanto amplius festinan-
dum sibi ratus illicò advolavit, & suppe-
rias laborantibus in tempore tulit. Sed
dum in primâ fronte acrius pugnat,
inter primos gladio cadit. Post hanc ta-
men tam nobilem Hostiam propitia vi-
ctoria semper postea cum Christianis
stetit. Diceres suum etiam Pannoniæ
Decium obtigisse. *Ex Bruschio.*

*Quid prodest quemlibet hodie auro, gem-
mis & purpurâ contegi, si cras contingat
eum nudum & reum ad inferni supplicia
pertrahi? Quid juvat, si quis hodie ter-
ram faciat sub pedibus suis tremere, &
cras mendicus & pauper de hoc mundo com-
pellatur exire? S. P. Dam l. 7. ep. 15.*

S. COLMANNUS MART. 13. Octob.

COLMANNUM Regii sanguinis ju-
venem & juventæ avo suo facile
principem genuit & educavit Scoria,
hospitem Bojaria vidit & Austria. Ha-
buit tamen hæc hostiliter potius quam hos-
hos-

13. *De Job.* VITÆ SANCTORUM. 643
hospitaliter. Etenim quòd genus & vir-
tutem, sub peregrino dissimulasset, jus-
tisque valere & patriâ & opibus patriæ,
sacram Hierosolymæ urbem in votis ha-
beret, diu jam dæmoni malo ægrè facie-
bat. Hic igitur contrà ægrè COLMANNO
facturus id machinatur, ut innocentia
sub proditoris nomine accusetur. Capi-
tur, carceri datur, torquetur, uritur,
laceratur, damnatur, & ex aridâ arbore
ipse flos juventutis suspenditur. Hic de-
mum pro innocente crebra miracula pe-
rorant. Et integritatem animi sesquian-
num sub dio pendens integrum corpus-
culum loquitur. Meruisse canos crescen-
tes capili & ungues testantur; clamat san-
guis è vulnere numquam non recens. Ip-
sa, quam emortuam diximus, arbor in
frondes suas reviviscens non debuisse
mori *Colmannum* ait. Tot testibus tandem
convicta Austria vertit sententiam, ab-
solvit *Colmannum*, & se damnavit. Sed &
hic tot honoribus post, quot suppliciis
antè mactatus Austriam jam absolvit. *Ex*
Ditmaro, Stabio, & VV. Lazio.

*Quid prodest, si homines laudent, & con-
scientia accuset? aut quædebet esse tristitia,
si omnes accusent, & sola conscientia nos li-
beros demonstrat! si nobis est testis in celo,
testis in corde, dimitte stultos foris loqui
quod volunt. S. Greg. l. 8. Registr. c. 45.*

Facilè orco imperat, quisquis peccato non servit. Inter testes longè plurimos etiam FORTUNATUM numero Tuderinum Episcopum, qui totas legiones dæmonum ex hominibus non semel unus fugavit. Sed nocuit pænè fugiendo orci satelles. Nempe pulsus sub noctem urbem obambulat hominis vultum mentitus, rem indignam clamat factam ab Episcopo FORTUNATO; peregrinum se hospitio ab eo ejectum, cuius minus esset etiam invitare verecundantem, quam nunc virtutem habitare sub tecto Pontificis cives crederent, unde hospitalitas exularet? Audiit hæc nescio quis, & non tam misericordiâ motus quàm invidiâ, quam facere FORTUNATO volebat, domo excipit, cæli scilicet exulem. Sed malus hospes non minus malam symbolam reliquit, abiensque hospitis filio in ignes coniecto animam elisit. Tum denique infidam hospitalitatis tesseram pater damnavit. Sed quàm cordi *Fortunato* juventus fuerit, audi. Gothus prædam agebat nobilem, adolescentem geminos. Pontifex cum nec precibus hos nec pretio redimere posset, malum vaticinatus est militi, quod illi equus dedit, cum lapsus coxam sessoris fregit. Hoc malo multatus Gothus ultrò

14. Octob. VITÆ SANCTORUM. 649
ultrò jam *Fortunato* pueros remisit; sed
non gratis. Nam remisit Pont. sanita-
tem, ingens ægro pretium. *Ex D. Gre-*
gorii Dialogis.

Adverte, quæso, si mundum diligis,
si in illo conversaris, in quanto discrimine
vivas. quocunque te vertes, concupiscentia
ignem accensum invenies: quem si copulari
permiseris tuo, uret te, & in favillam
rediget. Fuge igitur ad montana cum Loth,
& salvaberis. S. Laur. Iust. de Cont.
mund. c. 19.

S. DOMINICUS LORICATUS C.

14. Octobris.

Audite, qui aras, calices, infulas vel
venditis, vel emitis. **DOMINICUS**
à primis annis aris & ipse admotus, tan-
dem sacerdotio initiatus est. Verùm
quòd eos honores nescio quo dono (pel-
lis credo caprina erat) parens filio mer-
catus esset, detestatus hic impia mune-
ra, adeoque jam se etiam, longè fugere
statuit partas malè dignitates, & pater-
num facinus in se vindicare. Ad hoc
commodissima visa est solitudo, & in
hac virorum societas, qui austeram cum-
primis rationem vivendi sequebantur.
Nempe his unum totâ ferè vitâ jejunium,
deliciæ die Solis Iovisque pultes, cibus
per reliquam hebdomadem solus panis e-
rat. Nam de potu quid dicam? aquam la-
cry-

S 3

cry-

646 VITÆ SANCTORUM. 15. Octob.
cymis miscebant. Iam loqui semel in
septimanâ, dabatur, cædere verò flagris
sæpius in die se, sæpius cædi ab aliis mos
receptus jam fuerat. Hæc omnibus tunc
communis, at *Dominico* nostro pecula-
ria illa ajunt: nudam carnem lorica fer-
rea onerare, itaque in vigiliis sanctis no-
ctes dies perstare; tum bis quotidie Re-
gii Vatis carmina cantando decurrere,
manu interim utraque virgis armata
mensuram imperante. Durum, ais, est
nimis sic vivere. At sic vivendo virgo vi-
xit *Dominicus*, & ut tales vos vivatis, So-
dales Parthenii, testamento arma vobis
sua legavit. *Ex Lippeloo.*

*Optimè penitet, qui dum carnem ver-
beribus mactat, lucrum, quod delectatione
carnis amiserat, afflictionibus recompen-
sat, & salubrem ibi nunc amaritudinem
ingerit, cujus olim noxiâ delectatione pec-
cavit. S. P. Dam. l. 5. epist. 8.*

S. HEDWIGIS DUCISSA. 15. Octob.

IN regium te gynæceum introducimus,
tamen terreat, si ad limina pauperes
excubent: *HEDWIGIS* intus habitat,
quæ ex illustri Andecensium Comitum
& Tyrolensium stirpe Henrico Polono-
rum Duci nupta, primos annos liberis
procreandis, reliquum deinde vitæ tem-
pus, non invito conjugè, castitati de-
dit, maluitque à pauperum jam turba,
quàm

15. Octob. VITÆ SANCTORUM. 647
quàm Regum mater dici. Ex illis tredecim
quotdiebus mensæ adhibuit, flexo
poplite in iis Christum ac duodenas A-
postolos adorans. Ajunt multos ex iis,
imposita capiti *Virginis Magnæ* icuncu-
la, valetudini restitutos ab HEDWIGÆ.
Certè inventam *Virginis* effigiem mul-
tis ab obitu annis inter digitos tres pri-
mores eosque integros asseverant, ma-
gno sive HEDWIGIS in *Virginem*, si-
ve *Virginis* in HEDWIGEM voluntatis
testimonio. Porrò tam dura sibi, quàm
benigna aliis, pedes ferè nudos etiam
hyberno tempore circumferebat, in-
dormiebat asseribus, corpusculum &
ipsa verberabat, & quod pauci volunt,
verberari ab aliis volebat. Sacerdotibus,
quotquot denique faciebant, quotidie
omnibus assistebat, nullas alias volup-
tates unquam sectata, quàm quæ pre-
ces inter animum demulcebant quarum
quidem ingens argumentum fuere nunc
prodigiosus in vultu splendor, nunc
cum animo suo in aërem etiam corpus
abreptem. Et fuit, cum sic precanti è
cruce benè ultro Christus precaretur, &
rata omnia vota ejus haberet. Horum
scilicet compendium cælum erat, quod
ingressa est HEDWIGIS inter Thecla &
Catharinæ aliarumque Virginum comi-
tatum, ut & tunc Principem crederes.

Ex Surio.

*Qui ad caelestes nuptias firmæ spei gradi-
bas*

814

bas

648 VITÆ SANCTORUM. 16. Octob.
*bus festinas, non parvam partem substan-
tiae in tuto loco reponere: marsupium autem
sinus est pauperum, sustentatio miserorum.
Hoc est fidele depositarium sine ullo prorsus
detrimento, quod susceperat redditurum.*
S. Pet. Dam. l. 8. epist. 14.

S. GALLUS ABB. 16. Octobris.

GALLUS ad Laci Brigantini incolas
Columbano duce venit, quem in li-
teris & pietate magistrum habuit. Hic
permultis auctor fuit, damnatâ supersti-
tione, ad Christi partes transeundi: ipse
antra silvasque à colubris & lemuribus
purgatas melior hospes cœpit incolere,
commeatum sapius celo suppeditante.
Et fortè preces Numini faciebat, cum
ursus adfuit pauperis cœnæ reliquias
populaturus. Sed jubet GALLUS li-
gnum potius sur comportet, eoque fo-
cum foveat. Facit ille imperata, & in
laboris stipendium panem capit. Tum
Divus cum eodem ita paciscitur, com-
munem uterque montem haberent, ex-
terum nemini deinceps mortalium ursus
noceret. Has inquam leges homo tulit,
& sacro sanctas fera habuit. Vidit hoc
& invidit orcus, omni que vi pellere
GALLUM est aggressus. Sed facile hic
iterum in fugam versipellem hostem
egit, victor trophæum Crucis erexit,
& præsidium sacra Divorum lipsana im-
po-

17. Octob. VITÆ SANCTORUM. 649
posuit. Quin longius etiam hostem per-
secutus, pepulit è filiâ Ducis Gunzo-
nis, quam infederat, Galliarum tum
regis, sed Christi postea sponsâ. Et po-
terat in præmium accipere infulam Con-
stantiensem, nisi hanc, quam tanti alii
faciunt, nihili ille fecisset. Itaque ad
majora præmia, & GALLO digna, cælum
evocavit. Ejus funus equi ferocissimi
sponte ad sepulturæ locum duxerunt. us-
que adeò nihil ferum in orbe est, quod
virtus non domet. Ex *Walfrido Strabone*
apud *Sur.*

*Utinam sapiamus ad præsentis vitæ mo-
derationem! utinam intelligamus ad præte-
ritæ correptionem! utinam devotâ in Deum
fide provideamus, ut felicem habeamus,
ipso miserante, consummationem! S. Bern.
serm. 2. de SS. Pet. & Paul.*

S. ANDREAS M. 17. Octobris.

Bello, quod sacris DEI Divorumque
imaginibus barbarus Copronymi fu-
ror indixerat, multum virtus ANDREÆ
enituit: quippe qui sub ejus statim initia
è Cretâ Constantinopolim advolavit
linguâ & pectore propugnaturus pieta-
tem. Et nimirum (clamabat ille in pu-
blico virtutis teatro) majores nostros,
qui pulchram pro patriâ mortem oppet-
ierunt, stantes in saxo, in ære, in
auro suspicimus; at verò qui pulchrius
pro cælo sunt mortui, nullo honore
S f § digna-

650 VITÆ SANCTORUM. 17. *Octob.*
dignabimur? Tibi homini, Copronyme,
aureas poni statuas, & surgere caelo co-
lossos spectabimus, neque impunè hoc
quisquam nostrum jam violabit; tu verò
caeli Imperatoris imagines, tu Impe-
ratoris Matris magnæ, tu amicorum
hujus gratis eversum ibis? quin etiam
improbe illam ex animo tuo ima-
ginem deles, quam suâ manu, cum
te finxit, Numen depinxit? Sed quid
ajo? dudum hanc orcus deformavit,
& suis te coloribus pinxit. Hoc u-
num audi. Aut fallor ego (imò non fal-
lor) aut, si terræ filius bellum porrò caelis
movere pergis, si sedibus suis Superos de-
turbare laboras, fulmen etiam tu sen-
ties. Erat hoc furiosum laceffere. Itaque
flagra, taureas inclamat tyrannus: his
lacerum in vincula, inde inter lapidum
imbres ad infamem mortem raptari ju-
bet. Sed ecce adest, qui ex itinere, am-
putato altero pede, Divum caelo trans-
mittit; profuitque ad compendium vitæ,
pedem abjecisse. *Ex Surio & Menais.*

*Insipiens est, qui se à Paradisi gaudiis
peregrinum esse non considerat, & se ex-
ilem in hoc exilio non attendit. Stultus est,
qui licet ista cognoverit, liberari tamen à
mundi miseriâ per vitæ meritum non inten-
dit. Auctor Spec. peccat. tom. 9. S. Aug.*

S. L. U.

S. LUCAS EVANGELISTA.

18. Octobris.

LUCAM nobis Antiochia Syriæ peperit, educasse vero ipsæ in sinu suo Musæ videntur. Nam literis & Ægyptiis & Græcis omnibus excultus, arte insuper medicâ clarissimus habitus est. Sed nihil hæc omnia ad illa, quæ in Christi scholâ grandis discipulus dedit, sui Deique agnitionem. Fertur etiam socius Cleophæ fuisse in Emaus eunti, tunc cum ambobus à morte *Christus* se comitem junxit, hospesque non a symbolus mensæ accubuit. Post hujus vero, quem in celos duxit, triumphum, ubi in orbis partitionem cum cæteris Apostolis venit, fidus magno Paulo in omni itinere, quin adeo in vinculis Achates, Christi primo vitam mortemque, tum, quæ Apostoli alii fortiter fecerunt, perscripsit. Abiit è vivis tum annum ageret quartum supra centesimum, & tunc etiam memor medicum se esse, ægris vel è tumulo medicinam, oleum salutiferum propinavit. Illud panè memoriam fugisset. Primus fuit *Lucas*, qui *Mariam* felici manu depingeret, in ea tabella, quæ etiam hodie miraculis lucet, dignus profecto, cujus penicillum Mariani omnes imitentur, idem in animis faciendo, quod *Lucas* in tabella fecit. *Ex tom. I. Baron.*

Re-

Recurramus ad innocentiam primitivæ Ecclesiæ, ut discamus & possessa relinquere, & in regni paupertatis simplicitate gaudere. Non nos à celesti itinere carnalis illecebræ retrahat lenocinium, quibus per præcedentis Redemptoris introitum patet anthe calorum. S. Pet. Dam. serm. de S. Luca.

S. JUSTUS M. 18. Octobris.

DOmi cum parentibus Jusrus puer, at in servitute frater Iustinianus agebat. Igitur nec sinus jam matris, nec oscula patris arridebant Jusro, quæ dividere cum germano non licebat. Multis proin in lacrymis persuadet tandem patri, secum ereptum è servitute fratrem eat. Itur. Ambianum venit. Hic est Jusrus fratrem nunquam vidisset, inter multa tamen mancipia continuo agnoscit; indicium cognato intus sanguine faciente. Sic dimidio sui jam auctior dum domum redit, à Ricciovaro equites adsunt. Jusrus postquam spelæo patrem fratremque abdidit, obvius it exploratoribus. Scilicet hi mortem intentant, nisi comites prodant. Sed negat ille didicisse se parentes prodere; id vel tum ostendisse, cum caput pro libertate fratris objecisset. Dicenti hæc crudelior cæteris caput aufert. Sed ecce truncus Martyris suis ipse manibus hoc amplexatus humo attollit. Diffugiunt monstro

19. Octob. VITÆ SANCTORUM. 653
monstro perculsi equites, & ad tristem
aspectum exclamat pater fraterque. Ve-
rùm solatur utrumque Jusrus: nem-
pe officium se filii fecisse, vitam, quam
à patre accepisset, reddidisse. Demùm
caput suum offert, mandatque, matri
ferant tumulandum. Id cùm factum
est, tanto lumine ædes maternas com-
plevit, ut sua etiam oculis cæcæ puellæ
lux rediret, puto, ut qui in Jusro
illustre sive in fratrem sive patrem pieta-
tis exemplum non videt, etiam cæcis
minùs sevidere videat. *Ex Surio.*

*Si propter proximum Christus sangui-
nem effudit, quid magnum facis, si per
exhortationem jacentum erigas? Quinimò,
si periclitandum etiam fuerit pro salute
alterius, non subterfugiamus. Nam id no-
bis salutis erit occasio, multamque conci-
liabit fuluciam. S. Chrysoft.*

S. VARUS MART. 19. Octobris,

V Idit & persæpè laudavit Ægyptus
VARI militis virtutem, sed num-
quam magis, quàm cùm in ipsum Im-
peratorem suum Maximianum pugnavit,
sine perfidiâ, quia pro fide. Pugnae verò
occafio hæc fuit, Septemgemini Mar-
tyres è vinculis libertatem Christianam
propugnabant. His dùm VARI S inser-
vit, ecce uni ex eorum numere cælum
beatâ morte vacationem à militiâ do-
nat.

654 VITÆ SANCTORUM. 19. Octob.
nat. Sed ne numero suo fortissima cohors
desstitueretur, ultrò VARUS noster in
demortui stationem succedit. Mox Chri-
stianæ fortitudinis ingentia documenta
contra equuleum, scorpiones & plumbas
edit, nec prius è pugna quam mortuus
& victor abit, viâ ingenti & fortissimæ
animæ per novaculâ dicissimum ventrem fa-
ctâ. Corpus Martyris sepultum in canibus
volebat tyrannus; sed Cleopatra nobilis
inatrone secum hoc in Palæstinam
avexit, toto templo (quod illi postea ex-
truxit) tumulandum. Finem ubi ædifi-
candi fecit, ausâ mercedem à Martyre spe-
rare, induxit in templum filium, petiit-
que, optima quæque illi VARUS à Deo im-
petraret. Mox alia omnia, quàm orasset
fieri putavit, cum mori filium sub oculis
suis vidit. Tunc verò lacrymis mater &
singultibus cælum accusare, VARUM ingra-
titudinis notare. Sed hic unâ cum filio
multâ gloriâ vestito, & coronato, visus
Cleopatræ, docuit nihil petere filiis ma-
tres, nihil dare cælum posse beatius quàm
mortem beatam. Ex Surio.

*Certamen tuum non est leve, nec risu dig-
num, Angelos & Angelorum Dominum in-
luctâ, quæ tibi cum diabolo est, habes spec-
tatores. Vincente te & adversarium pro-
sternente plaudunt Angeli, & Deum lau-
dant, qui tibi hostem vincendi dedit facul-
tatem. S. Ephrem, de penit.*

S. ETH.

Axioma est à magistro *Christo* dictatum, & receptum jam olim in Christianâ philosophiâ: *Qui non renuntiat omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus.* Indocti discipuli quàm pauci hoc intelligimus, quàm multi intelligere nos altum dissimulamus! At vix hoc dici audierat **ETHBINUS** Scotus nobilis adolescens, cum dicto etiam audiens ope egenis, se monasterio devovit. Ex hoc cum vitæ melioris magistro *Winvaloco* in agrum fortè egressus, in hominem offendit leprâ horridam. Quod avertere oculos potuisset delicatos, **ETHBINI** sociique invitavit etiam. Oritur pulchrum magistrum inter & tironem certamen. Hic brachiis stringere, & sinu miserum fovere, illi sordes & saniem velle officiosus à vultu abstergere, quin (quod æger aliter nollet fieri) generosâ siti purulentam scabiem ebibere. Scio, horres hæc legere. Sed tunc facere hæc virtus non horruit. Et ecce, (ô Superi! ô amor, qui colludere homini *Deum* facis!) dum saniem sperat *Winvalocus*, gemmam unicè pretiosam ore excipit, & mutatâ repente rerum facie videt **ETHBINUS** in miseri fronte crucem tutilare, videt ab alto famulos *Cælines* advenire, & è manibus non
 jam

656 VITÆ SANCTORUM. 20. Octob.
jam leprosum, sed Christum abire, am-
cissimis verbis sua utrique præmia polli-
centem. Et finierat fabula pulcherrima,
cum iterum lis sancta exorta est, utrius
virtuti hanc *Deus* dedisset. Post multa
ita conveniam est: ut silentio omnia
involverentur. At frustra agitis, ô Di-
vi. Gemma vos prodidit, & verò olim
Christus proder. *Ex Surrio.*

*Christus tibi contubernalis sit & con-
civis, imò Christus ipse tua sit delicia, ipse
quotidiana refectiois opulum, ipse tibi
intima dulcedinis sit alimentum. Cum
illo simul lege, cum illo jugiter psalle:
cum illo lectulus te dormituum capiat,
cum eodem sopor inveniat. S. Pet. Dam.
l. 7. epist. 6.*

SS. CAPRASIIUS & FIDES. MM.
20. Octobris.

UT fidem sanguine suo firmaret CA-
PRASIIUS, FIDES virgo sug-
gessit. Nam cum hæc anno post natum
servatorem trecentesimo tertio pro *Chri-
sto* captiva in lassitudinem omnes jam
carnifices dedisset, & denique in crati-
culam abjecta esset lento igne crucian-
da; vidit è specu suâ, quâ delitescerat,
CAPRASIIUS, manifestâ in luce co-
lumbam cælo adventare, quæ & rore as-
perfo ardores temperaret, & sero longè
pulcherrimo caput victricis coronaret.
Puduit

638 VITÆ SANCTORUM. 21. Octob.
inspexit, absentia & longè post futura
multò antè vidit. Mox magister etiam
ipse sanctioris sapientiæ, fidei dogmata
multos, multos mundi contemptum e-
docuit. A sellum suum (ita corpus fami-
liari convitio appellitabat) calci rantem
non hordeo (ut ipse dicere solebat) sed
paleis sustentabat, hoc est, fame, siti, labo-
re edomabat. Latrones vim meditantes
inferre viro, cælum errore viarum abdu-
ctos, totâ nocte delusit. Ipse quoque da-
monum ludibria non semel impunè ti-
sit; quin Plutonium quandoque cum cur-
ru suo per terræ hiatus ad inferos redire
compulit, irridendum etiam suis tunc
puto, utpote sine Proserpinâ, quam spe-
ra verat, reducem. Iam sapius ex huma-
no domicilio eundem proscripsit, non
ita tamen, quin virginem gravibus ver-
bis castigaret obsidione jam liberam,
quòd pro pudore non excubans aditum
dæmoni Amori fecisset. Porro terram
triennio sitientem pluviâ beatâ recreavit.
Cruce serpentum morsus exarmavit.
Draconem coëgit structum rogam con-
scendere, & suapte sponte victimam igni
se dare. Talis tamen ac tantus mori ti-
muit, & moriturus animam suam ita al-
loqui est auditus, *Quid egredi anima, quid
times? septuaginta ipsos annos Christo me-
res, & mori times? Audi hæc orbis: Hi-
larionis timent mori. Nos, ah! quali mor-
bo? risu emorimur. Ex D. Hieron.*

21. Octob. VITÆ SANCTORUM. 659

Vae hominibus iniustis, vae impudentibus, vae deliciis & voluptates sectantibus, vae superbis. In ipso enim mortis articulo & angustiis inferni suo periculo discent Dei timore nihil esse præstantius. S. Ephrem de Vita spirituali.

S. MALCHUS CONF. 21. Octob.

NON latuit MALCHUM thesaurum esse virginitatem, tot prædonibus quot oculis expositum. Quare ut in tuto hunc collocaret, secum in silvas exportavit. Sed, eheu! non sola in silvis Diana, etiam Venus venatur. Et vide sis teterrima hujus reia. Emoritur Malchi pater, & ficta pietas orbam solari matrem suadet. Clamat vitæ sanctioris Doctor, impietatem esse ipsissimam, alienam mortem suâ delugere, & ut funus comitaretur, funus velle fieri. Si mundo mortuus esset, quid illi cum vivâ matre? si Deo viveret, quid cum mortuo patre foret? Sed surdo fabulam. Abit è latibulis suis virginitas, peritura, nisi in latrones incidisset. Hi in servitutum abducunt, & ne fugere possit, molestissimâ compede, uxore onerant. Conclamabunt hic alii. Sed noverint sic vexatam revixisse virtutem. Secura etiam in thalamo jacuit, & per conjugii larvam diu Venerem risit illibata virginitas. Quod tamen rectius fugiendo quam

T. 2. pugnan-

660 VITÆ SANCTORIUM. 21. Octob.
pugnando pugnat pudor, fugere ultimo
pudici conjuges. Et jam per undas ena-
taverat castitas, cum jugulo herus, &
cum hoc servulus uterque camelo vectus
hæsit. Defendit tamen antrum trepi-
dos, & antrum suum leana, utroque
hoste lacerato. Sed & domicilium for-
rioribus hæc cedens, alio cum catulis e-
migravit. At *Malchus* non jam leones,
sed nuptam suam fugiens, hanc inter
virgines deposuit, ipse monachum rur-
sus induit, mortuusque meruit, ut tumu-
lo ejus rarum miraculum (*Virgo conjux*)
inscriberetur. Ex D. Hieron.

*Nunc dum tibi mundus aridet, dum car-
nis sanitas ferret, dum prosperitas terrena
demulcet, quæ post illa sequantur, cogita: &
quæcumque transitoria sunt, altiori consilio
jam transisse decerne, & velut ludificatio-
nis illusionis somnium deputa.* S. Pet. Dam.
1. 8. ep. 8.

S. URSULA cum Sodalibus VV. & MM.
21. Octobris.

Classem & vela spectas: omnia à ca-
stis nivibus candida, omnia à casto
sanguine rubentia; virum in his nullum
nisi hostem; sed omnes virilis animi;
Amazones rectè dixeris, sed quas zonâ
virgine nec victor Attila possit spoliare.
Harum omnium ecce dux URSULA est,
Dianethi Britonum regis filia, obfor-
ma

21. Octob. VITÆ SANCTORUM. 661
maximam Connano Armoricæ Dynastæ
desponsa. Et verò jam ecce vela facit clas-
sis castissima, & pudori suo timens, non
tam in undis, quàm lacrymis suis na-
tat: jam Armoricam versus contra vota
etiam sua feliciter fertur, jam obuius
Hymenæus ingratum verecundis auribus
obstrepit; cum esse tempestas suboritur,
& arreptas naves in Rhenum aufert, A-
grippinam Coloniam eicit. Nimirum
adversum hunc alii ventum dicent, at se-
cundum URSULA vocat & castitati ve-
lificantem. Longum igitur exilium citis
nuptiis præferens; Romam cum comi-
tatu abit, inde iterum Coloniam. Sed
longè gravior redeuntes procella excipit.
Naufragium iterum minitatur virginitati
Hunorum & Alanorum vis. Quid agis
pudicitia? obluetaberis tot barbarorum
insultibus virginum agmen? Enimvero
pulchrum, Superi, facinus! ne pudor
mergatur, omnes in Rhenum animas
projiciunt, & ne telo Cupidinis violen-
tur casta pectora, ad barbarorum intentos
arcus ultro jugulum offerunt. *Ex D. Ur-
sula vitâ apud Lippeloum.*

*Navis tempestate jactata portum quarit,
& viri pudici anima expetit solitudinem:
ut enim illa fluctus maris naufragium mi-
nitantes fugit, ita hæc mulierum aspectus
perniciem afferentes vitat. Nilus Orat. 2.
advers. vitia.*

GEnuit Mantua IOANNEM BONUM.
 sed, ô malum! bonum divitiarum non
 siverunt esse. Nempe dubites, an, cum
 demortuo parente hereditatem adiit,
 plures nummos an vitia numeraret.
 Unica jam mater suis apud DEUM pre-
 cibus sustinebat in præceptis ruentem:
 frustra etiam ipsa futura, ni morbus quo-
 que manum iniecisset, lectuloque affi-
 xisset. Hic, uti ferè amat, gustum illi
 voluptatum abstulit, quæ nuper tam sa-
 piebant: jamque ut valeret IOANNES,
 valere mundum iussit, & vitam Religio-
 sam vovit. Hâc salutari medicinâ in pe-
 des erectus, morbi sui fomenta (divi-
 tias) non invitatus abiecit, & post vitam
 prope Casenam in summâ austeritate a-
 liquandiu actam, in eremum ad D. Au-
 gustini partes transiit, Ordinemque eum
 magnis incrementis & miraculis ampli-
 ficavit: quin adeò subinde ad castissima
 vulnerum oscula ab ipsomet Christo in
 cruce est invitatus. Sed nondum etiam
 hic extra teli jactum castitas stetit. Huc
 etiam sagittas suas misit Amor impro-
 bus. Et jam corpus à flammis impuris
 aestuabat, jam pudor vicinus incendia
 metuebat; cum contra tela infanda, tela
 alia, arundines strinxit Ioannes, & sub
 primores digitos tam valide adegit, ut

23. Octob. VITÆ SANCTORIUM. 663
triduum exanimis jacuerit. Triumphavit
tamen hostem è caelo recreatus, & exi-
mius dehinc ab hostilibus ejuscemodi in-
cursibus vixit, Cupidine plus jam arun-
dinum aculeos, quàm apum olim fugien-
te. Ex Ferr.

*Revera hæc est vera cordis requies, cum
totum in amorem Dei per desiderium figitur,
nec quidquam aliud appetit, sed in eo, quod
tenet, felici quâdam dulcedine delectatur,
delectatio jucundatur.* S. Aug. Manual. c. 29.

S. SEVERINUS BOETIUS.

23. Octobris.

Ipsum oculi tui Musarum ocellum
BOETIUM vident, cui vel hostis
Theodoricus rex testimonium hoc dedit,
omnes omninò scientias unum comple-
xum fuisse, ut jam Græciæ Roma nec
Ptolemæos, Nicomachos, Euclides, aut
Archimedes, nec Pythagoras, Platones
aut Aristoteles invideret. Tot tamen
ætatum miracula unico ingenio clausa
extinxit idem Theodoricus, furiis Aria-
norum (quos stylo BOETIUS confode-
rat) agitatus. Cæterum clientem
suum in ipsum carcerem usque musæ sunt
secutæ. Nam & in hoc librum *de Con-
solatione Philosophiæ*, & alterum *de
Trinitate* ad socerum Symmachum scri-
psit, virum itidem eruditum & Consu-
larem, quin in eâdem causâ piè post

Tt 4 mor-

664 VITÆ SANCTORUM. 23. Octob.
mortuum. Et BOËTIUS quidem refe-
ctum caput utrâque manu memoratur
humo sustulisse, interrogantique per
inurbanum jocum, à quo percussum se
existimaret, serio, *ab impiis*, respondi-
sse; inde progressus in templum demississe
in genua sese, ac preces inter caput arâ,
animum cælo deposuisse. At Symachus
gladio & ipse cælus suum sociique caput
abundè fertur vindicasse. Siquidem cœ-
nanti Theodorico portentosi piscis caput
appositum Symmachi ajunt imaginem
induisse, hiantique ore & dente minita-
bundo ita perterruisse, ut metu morte-
que rigens infelicem animam in ollas
(quemadmodum S. Gregorius refert)
Vulcani expiraverit, tunc etiam multis
deflens innocentium Martyrum necem.
Sed & hodie Musæ Boëtium Symmachum-
questerent, nisi in his oculos suos ami-
sissent. *Ex vitâ Boët. & Bar.*

*Quanta est mentis occupatio in appetitu
terrenæ gratiæ? & quantus est timor, ne
hæc eadem gratia perdatur? Perpende er-
go quæ pœna sit aut prosperitatis desiderio
fatigari, aut adversitatis timore pœvesce-
re? S. Greg. l. 6. Regist.*

S. MACARIUS ROMANUS CONF.
23. Octobris.

Bellè Veneri illudit MACARIUS, cum
nuptiali in thalamo sponsam reliquit,
& Ra-

23. Octob. VITÆ SANCTORUM. 665
& Raphaële comite in ultimas solitudi-
nes castitatem asportavit. Ibi dum an-
trum subit, in geminos catulos & ponè
accubantem exanimem leenam offendit.
Hanc igitur tumulto infert, catulos de
suâ mensâ alit educatque. Crescunt illi,
& à nutritii sui collo innoxii pendent,
blandientem lambunt, arridenti adru-
giunt blandum. O semper tutior inter
feras, quàm non dicam inter mulieres,
sed mulierum etiam umbras virginitas!
prodit foras MACARIUS, strophium
reperit è findone, è serico calceolos.
Quid agis, MACARI? Viscum mitte.
Audit allacrimantem malis suis vocem.
Ah aures obtura! Sirenem audis. Videt
mulieris formam omni simulachro e-
mendatiorem. Etheu oculos claudè?
Scorpionem vides. Ecce tecto recipit.
Superos testor, MACARI! vivam lea-
nam introducis, qui mortuam extulisti.
Quid multis? triumphato hospite in fu-
mos abit dæmonium, in lacrymas MA-
CARIUS, in fugam leones. Quin ipse
quoque se fugit; sed obstitit bonus du-
ctor Raphaël. Ergo in genua & preces
se abjecit XL. ipsos dies jejunos. Tum ve-
ro conciliatos Superos, primum leones
reduces, deinde multa lux cælo allapsa,
tum gratantium Angelorum voces, de-
mum Christus ipse conspicuus indica-
rit. Atque hæc MACARIUS ipse tri-
bus aliis eremi incolis, nos vero Ma-
ria.

T t 5

666 VITÆ SANCTORUM. 24. Octob.
rianis ideò hodie narramus, ut sciant
securiùs castitatem binis leonibus coha-
bitare, quàm uni feminæ. Ex Menais.

*Contra reliqua vitia Deo auxiliante de-
bemus in præsentì resistere? libidinem cui
fugiendo superare: contra hujus impetum
apprehende fugam, si vis obtinere victo-
riam; neque tibi sit verecundia fugere, si
castitatis palmam desideras obtinere. Au-
gustin. serm. 250.*

SS. MARTYRES NAGRANI.
24. Octobris.

Non jam singulos Martyres produ-
cere in arenam, & cum tyrannis com-
ponere, sed producere in campum ple-
nam aciem juvat, & totam pro Christo
pugnaturam urbem Nagranam armare.
Cave tamen cum in exercitu nostro sa-
cros homines, senes, matronas, pue-
ros, & adeò puellas vides, apparatus
nostrum riseris. Videbis majores cor-
poribus suis animos, & viros sub stolâ,
ipsamque in senibus juventam, in sacer-
dotibus fortitudinem. Ecce enim Are-
thas (urbi præfectus fuit) xcv. anno-
rum senex canos pulchros sanguine pin-
git, lauro ornat: potuitne quidquam glo-
riosius ab hâc ætate fieri? Ruunt cum
hoc in mortem eandem socii ccc. xl.
an præeuntem ducem non rectè secuti
milites? Sacerdotes sacrorumque mini-
stri

24. Octob. VITÆ SANCTORUM. 667
stri omnes uno igne cremantur; an pul-
chrius poterant sacrificare? Puella x i i.
annorum in facium Dunaanī tyrānī
spūto pugnat, eadem cum sorore ferro
jugulum dare non abhorret; an non for-
titer utraque? Utriusque sanguinem ma-
ter ore suo libat, mox suum miscet; an
non viriliter fecit mulier? Sed hem in
quinquenni puero Herculeū Oetaum.
Supplicat hic pro matre ad ignes dam-
natā; sed ubi ad perfidiam invitari se vi-
det, à rege non jam matris solum, sed
suam etiam mortem orat, & lacrymis pe-
rorat, & blanditiis savientem mor-
su provocat tyrannum. Nihilominus servan-
dus custodiam fallit, & ad matris sinum
per ignes, cum illā ex ignibus ad cælum
volat. Ecce Romavetus, quæ ab omnibus
sæculis exempla fortitudinis in omni sexu
non mendicabis, omnia spectanda uno
die dedit virtus Christiana. *Ex Metaphr.*

*Quid Dei benignitati pro omnibus ejus
muneribus rependemus! Nam si mille an-
nos in terrâ viveremus, ne pro uno quidem
colapho, nedum pro morte, quâ pro nobis
sædissimâ fuit affectus, illi umquam ullo
modo posset à nobis satisfieri. S. Ephrem
in Confess. peccat.*

S. MARCIUS CONF. 24. Octobris.

Orbi Romano Iustino juniore impe-
rante, rectius sibi MARCIUS im-
pera-

668 VITÆ SANCTORUM. 24. *Octob.*
peravit. Aula illi spelunca non procul
Caleno in Campaniâ, quantò angustior
tantò augustior fuit; pincerna verò pe-
tra, quæ aquæ tantum, quantum sate-
rat, quot diebus fida ministravit. Do-
luit dæmon malus, & veterem serpentis
larvam indutus, sive oranti, sive cœnan-
ti, sive quidquid demùm aliud agenti ac-
cubare perstitit. Ille orcum vicissim lu-
dos faciens, nunc pedem, nunc manum
ultrò ori ita ingessit, ut tamen dentem
malum figere hic minimè auderet; sed
post triennium victum se fassus per alte-
rum montis latus in præceps abiret, am-
bustis circumcirca omnibus, quâ volve-
batur, arbutis. Sed ecce tibi pugnam,
quâ dæmon ceciderat, prostituræ fro-
tis femina parat restituere. Quis credat?
periculosius longè certamen hoc *Marcium*
credere; non jam ludere, sed fugere,
sed in faciem abjectus nec oculo hostem
audere aspicere. Cessit tamen etiam
hæc, atque ne victam dubitares, mor-
tua corruit. & subinde alii sanctiore con-
silio ad *Marcium* inviserunt; quos inter
puerum memorant, fallente vestigio,
in subjectam vallem innoxie lapsum.
Quid? quòd saxum ingens spelæo im-
minens, & à rupe suâ avulsum, salu
Marcium transiit: qui jam à principio
catenæ, quæmodum ambulationi præ-
scriberet, pedem alterum alligavit; moni-
tus tamen à D. Benedicto amoris potius
fu-

24. Octob. VITÆ SANCTORUM. 669.
funiculis teneri vellet, catenam quidem
posuit, ceterum longitudinem ejus
numquam excessit, nisi cum excedere
denique mors felix jussit. *Ex S. Greg. P.*

*Cum finis nostri dies advenit, ubi no-
bis erit quod modò cum tantâ curâ, qua-
ritur, & cum solitudine congregatur?
Non ergo honor, non divitiæ querendæ
sunt, quæ dimittuntur. illa diligamus,
quæ sine fine habebimus; illa timeamus,
quæ à reprobis sine fine tolerantur. S. Greg.
l. 6. Regist.*

B. IOANNES ANGELUS CONF.

24. Octobris.

JOANNEM ANGELUM exhibeo, vel
nomine suo debitum *Virgini*; cui
nempe si immortales illi Angeli servire
gaudent, quidni noster etiam? Atque
hoc est, quod Mediolani liberâ nobili-
que familiâ natus, annumerari tamen
Florentinæ Servis *Maria* præoptavit. I-
bi illum, ut scias quò vota sua miserit,
abiisse inter preces in aëra ajunt, multa-
que alia fecisse, quæ posteri miramur.
Sola castissimi interula innumeris paren-
tibus auxilio velut obstetrix salutaris ad-
fuit. Racemum cum è vite aliò tulisset,
& agrè alii hoc ferrent, viti suæ quàm
mox ita restituit, ut ne cicatricem è vul-
nere superstitem cerneres. Illud omnino
& scriptu & lectu jucundum, *Virginis*
ser-

670 VITÆ SANCTORUM. 25. Octob.
feruo, ANGELO inquam nostro, feliciores illos Angelos inserviisse. Nam fuit, cum è morbo decumbenti incidere venam medicus constituit. Hic, absentibus omnibus aliis, adfuere è caelo ephibi gemini, caelo ipso suo formosiores, qui lumen aliave ministrarunt, & sanguinem ægri obsequiosi exceperunt. Tanti sane erat omnem omnino sanguinem prodigere. Certè tam duriter vixit *Leones*, ut præter cutem & ossa vix quidquam hominis jam haberet eò rectius *Angelus* dicendus, quò minus jam carnis illi erat. Hanc denique omnem posuit anno præter salutis MD. VI. Laudes ejus funebres (quòd puto impar his lingua esset) campanæ sponte impulsæ cecinerunt. Ex *Ferrav.*

*De dilectione Conditoris lingua, mens
& vitarequiratur. Numquam est Dei amor otiosus: operatur etenim magna; si verò operari renuit, amor non est. S. Greg. Hom. 30.*

SS. CHRYSANTHUS & DARIA MM.
25. Octobris.

CHRYSANTHUS patre natus Polemio senatorii ordinis viro, dum fortuito in manus sumit, quem Evangelii librum dicimus legitque, manus dare Christo discit, brevi lectione longè plurimum edoctus. At Polemius, ut
filium

25. Octob. VITÆ SANCTORUM. 671
filium à Christianâ disciplinâ dimoveret,
nihil non movere, carcerique demùm
mancipare. Sed hic gymnasii instar virtu-
tis erat. Ergo ad invidias amicorum con-
silio versus cubiculum adornat, & omni-
bus deliciis instruit; addit mulierculas
omni mundo muliebri præter verecun-
diam superbas. Inter has collocatus
CHRYSANTHUS tunc demùm in
carcere esse se credidit & ingemuit. Quid
faceret? clypeum nempe (oculum clau-
sum) objecit. Sed & calum somno lena-
rum oculos obruit tam profundo, ut ca-
stitati facile esset dormientium manus e-
vadere. At ecce novum duellum: *Davia*
virgini & formâ & literis cultissimæ
committitur. Pergit tamen ille victoriis
victorias accumulare, & sponsum expe-
tenti promittit hunc, sed Christum. In
has leges & pax & nuptiæ promittuntur:
quæ ut festivore apparatu fierent, pluri-
mos ille virgines ad castitatis amorem
traxit. Enimverò hic demùm furere Ve-
nus, & vinci toties tela sua indignata, ty-
rannum armare, jamque CHRYSANTHUM
in carceres, *Daviam* in lustrum trahere.
Sed illum contra tormenta lux cælo al-
lapsa, istam contra leones leo defendit.
Ultimò vivi terrâ obruti castissimi con-
juges, primum thalamum, tumulum ha-
buerunt. At olim degener Roma non ca-
stitatem, sed impudicitiam sic tumula-
bas. Ex Metaphr.

Flu-

Fluxa & seductoria immundi hujus mundi blandimenta despice: minas ejus animi fortitudine supera: surgentia carnis incendia reprime: mentem virtutibus dilata: torporis frigus de corde depelle, & ad supernæ beatitudinis gaudium flammato desiderio suspira. S. Pet. Dam. serm. 5.

S. DEMETRIUS MART. 26. Octob.

NAtale solum **DEMETRIO** dedit Thessalonica, parentes nobilitatem, literarum studia laudem, at militia denique totius Græciæ imperium Christus illi semper in ore, hujus præco ipse Proconsul non dubitavit esse; quo factum, ut passim ubique superstitionem in provinciâ suâ expugnarit. Debebatur illi ob res tam benè gestas triumphus. Sed hunc ille scilicet in carcere duxit. Corona ut non deesset sic triumphanti, hanc è cælo Angelus attulit. At ille non unâ contentus, sed plures sperare ausus, certamini suo alios præmisit. Et fortè ludos dabat Maximianus more suo cruentos. Lyzus staturâ & robore monstrum solus in quoivis pugnabat, numquam, numquam non victor. In hunc **DEMETRIUS** immittit Nestorem adolescentulum viribus longè inferiorem, cætera cruce frontem & pectus probè armatum. Hic portentosum gladiatorem in arenâ porrexit. Sed per hujus latus Imperator se

sau-

26. Octob. VITÆ SANCTORUM. 673

saucium sensit. Itaque in Nestorem gladio, in Demetrium lanceis saxit; sed non ita, quin post mortem in ore omnium viveret. Nam chlamys Martyris sanguine tincta ægros contra omnes morbos armavit, & Lupus Demetrii servulus cum anulum suum cruore domini, hoc est, gemmâ ornasset, compluribus deinde sanitate eo impertiit, dum vitam pulchrâ pro Christo morte etiam ipse obsignavit.

Ex Surio.

Habes arma, ô homo quibus adversus hostes tuos utaris, quæ si ad salutem tibi data spreveris, victus in die Iudicii quomodo te excuses, non habebis. si adversus te corporis cupiditatem demon incitârit, temperantia thoracem induito; si te lascivia sagittis petierit, sume galeam castitatis. S. Ephrem de Ling. morb.

S. FULCO EPISC. 26. Octobris.

Qui pauperes esse Musas indignantur, exemplum patientiæ licet à Fulcone mendicent. Hic extremâ rerum omnium inopiâ pressus, non tamen idè minus literas coluit, dudum ab his ipsis edoctus somnia doctiora non post merum, sed aquas in Helicone potas obrepere. Quare non invitus à magistro doctrinam, ab aliis victum vestitumque precariò accepit. Et fortè fortuna ditiores ædes pulsavit, cum ancillula stipem

Vu

pe

per jocum ea lege porrexit, ut ne infulam
 unquam acceptaret. Enimverò jam jam
 prehensurus panem, Fulco manum il-
 licò retraxit, indignum reputans tam par-
 vo lucello tam magnas spes vendere. Et
 placuit generosus hic animus usque adeò
 ædium domino, ut victum deinceps ce-
 teraque vitæ præsidia omnia Fulconi li-
 beraliter suppeditaret. Itaque positâ mo-
 lestâ paupertatis sarcinâ, cum liberius
 jam studiorum studia decurreret, inter
 Canonicos, quos vocant Regulares, ad-
 numeratus, missusque Lutetiam Parisio-
 rum, Doctoris primò titulis ornatur, mox
 Placentiæ ad Euphemiæ reliquis præpo-
 nitur, inde Archipresbyter, inde Episco-
 pus Placentinus, denique Papiensis etiam
 denuntiatur: & jam illa olim omnibus
 supplex manus anulo vestitur, caput om-
 nibus apertum mitra regitur, doctaque
 ægestas purpurâ involvitur. Sed tamen
 memor fortunæ veteris, dum vixit, qui-
 nos semper mensâ pauperes adhibuit, to-
 tidemque cum magistro suo Musarum
 clientes, & septem egentes viros nobiles
 aluit. Atque hi fecere, ut licet virgo Ful-
 co, pater tamen obiret. *Ex Ferrar.*

*Erige animum: Tribulatio vires non op-
 primat, adversa sæculi patientia superet:
 pompam mundi securamens despiciat: actio
 tua ad ea, quæ Dei sunt, se occupet: consi-
 dera quàm nihil sit, quidquid sine conclu-
 ditur. S. Greg. Registr. l. II. c. 23.*

S. ELE-

S. ELESBAAN CONF. 27. Octob.

Non erubescant reges in regem ELES-
 BAANUM intueri, & ex ejus vultu,
 Æthiopsis licet, mores tamen suos com-
 ponere. Bellum illi grave erat cum rege
 altero Dunaanum Iudaicæ superstitione
 addicto. Causæ & Deo fidens, purpu-
 ram quidem pugnaturus exiit, cæterum
 ingentes animos induit: quos majores
 etiam Anachoretas nescio quis illi fecit,
 cum, ut sibi DD. Martyrum præsidia
 (optimas utique auxiliares copias) accer-
 feret, persuasit. His fretus cum in aciem
 descendisset, etsi initio laborare hæc vide-
 retur, pugnam tamen ad extremum vicit,
 auspiciatissimo D. Gabrielis nomine ve-
 lut militari tesserâ tertium in aëre con-
 clamato. Ad hæc Superi Dunaanum ho-
 stem ita deludere, ut veluti fascinatius ca-
 tenâ auerit, & se & amicos illigatos ve-
 nienti *Elesbaano* objiceret: quos quidem
 victoriæ hic: sacrificaturus eodem ferro
 omnes immolavit. Sed nunc triumphum
 spectat Lector. Hunc ecce, triumphali co-
 ronâ Hierosolymanâ missâ, *Elesbaanus*
 faccum non togam palmatam indutus, &
 solus obscurâ nocte in montem proxi-
 mum ducit; casam, non Capitolium su-
 bit; vota victor vovet nunquam inde e-
 grediendi; jamque triumphales epulas pa-
 ne nudo, herbis ac fontanâ continuat, nul-
 li hominû visus, nisi sibi & Superis notus.

Nihil hæc ad meos triumphos, ait Romulus. Sed sic triumphanti cælum applausit. *Ex Metaphr.*

Laqueus est in auro, viscus in argento, nexus in prædio, clarus est in amore. Dum aurum petimus, strangulamur; dum argentum querimus, in visco ejus hæremus; dum prædium invadimus, alligamur; quin etiam mulieris decus dum tentat, astringit. Ambros. de Bono mortis cap. 5.

SS. SIMON, & JUDAS APOSTOLI.

28. Octobris.

Ubi primùm debellandum sibi orbem Apostoli sumpserunt, aliis aliò momentibus, SIMON in Ægyptum, JUDAS vero *Thaddæus* frater SIMONIS in Mesopotamiam expeditionem adornavit. Subactis iis provinciis, in Perside copias junxerunt, missâque iterum sub jugum *Christi* innumerâ multitudine, demùm uno eodemque tempore de morte ambo fratres triumpharunt. quod spectaculum ne Romæ quidem toties triumphanti obtriggit: Porro JUDAS dudum antè regem *Edesse* adiit *Abagarum* (is est qui olim *Christum*, cùm in vivis adhuc ageret, per amicas literos in regni societatem evocavit) telam ferens, in quâ vultum sui quàm simillimum *Servator* expresserat: munus profecto etsi ipsum artificem suum non referret, ab artificis certè manu quàm maximè commendandum. Hoc ubi cubiculo decumbentis regis fuit illarum, locum

29. Octob. VITÆ SANCTORUM. 677
cum ilicò omnem inusitatâ luce comple-
vit, mox aspectu suo Abagarum à morbo
recreavit, tactu verò perfanavit etiam. In
sacris undis cum omni aulâ suâ ablutus
imaginem conspicuo loco venerandam
proposuit, ipse epigraphen, literis auro li-
ventibus, in hunc sensum adjecit: *Spes
nulli unquam imponit, quam qui in te Chri-
ste ponit.* Rectè, ais, Dei effigiem in hono-
re Abagarus habuit. Tecum sentio. Sed
nego illos hodie rectè facere, qui vivos
Dei vultus, animos inquam, perturbare
per summam injuriam non verentur. *Ex
Constant. Porphy. Hieron.*

*Qui a presenti gaudia sequuntur aterna
lamenta; hinc vanam letitiam fugite, si illic
fere formidatis: nemo enim potest & hic
gaudere cum saculo, & illis regnare cum
Christo.* S. Greg. 11. homil. in. Evang.

S. NARCISSUS EPISC. 29. Octobris.

FLorere sibi videbatur Hierosolyma,
cùm NARCISSUM habere Pontifi-
cem odore virtutis charissimum patriæ
& acceptissimum. Sed ex tam pulchro flo-
re pessima aranea invidia venenum sibi
suxit. Terni & ex mendaciis compositi
cives innocentiam conspirarunt, & san-
ctissimam viri famam scœdissimi crimi-
nis delatione contaminare sunt aggressi;
utque ruitura mendacia perjurio falci-
rent, si fallerent, pœnas ipsi sibi iudices
rel dicarunt, & primus ignes, alter mor-
bum

678 VITÆ SANCTORUM. 29. *Octob.*
bum fœdum, ultimus oculorum orbita-
tem imprecatus est, omnes à Calitibus
non surdis audiendi. Etenim etsi perfidie
etiam jurata nemo crederet, testis que ma-
ximus & unus omnium instar *Narcissi*
ipse esset *Narcissus*; execratus tamen
hic vel suspicionem facinoris subduxit se,
& silvarum exilio innocentem se damna-
vit. Mox tamen aliam in adversarios sen-
tentiam cælum pronuntiavit. Primus e-
nim ille cum omni familiâ igne tectis
nescio unde illapso exustus facem, ut in-
nocentia pateret urbi, accendit. Alter
horrido morbo obsessus, uti à capite ad
calcem usque sancti nihil, ita nihil sani
habuit. Interea dum vindicem *Deum*
tuentur, timuere sibi aculi tertii testis,
& sceleris poenitudine hic ductus, publi-
câ confessione perfidiam & lacrimis
damnavit, sed tot ac tantis, quibus o-
culi effluerent, mitissimâ vindictâ, quod
simul noxam eluerent. Ita cæli patroci-
nio defensus muneri suo ac loco est resti-
tutus, vixitque *Narcissus*, quàm diu nul-
lus flos alius vivit, c. & vi. annos. *Ex*
Euseb. l. 6.

*In quis es, qui tam improbè, tam mani-
feste, tam procaciter seruo detrahis alieno?
noli fratris tui reprehensibilia acta detege-
re, sed potius edicito tua. Redi ad te; &
discute te: iudeca te & in statena humi-
litaris appende. S. Laur. Iustin. de Vit.
solit. c. 4.*

S. ER.

29. Octob. VITÆ SANCTORUM. 679

S. ERMELINDIS V. 29. Octobris.

Eodem tempore thalamum ERMELINDIS & Deus & Dei numquam non rivalis mundus ambivere. Sed exhorruit rectè infamem procum virgo, & duodennis sponsum sibi pulcherrimum è filiis hominum *Christum* legit, candidum eundem & rubicundum. At stultissimarentum vota generum mundum malebant; eamque ob rem, pro potestate, cogere filiam ad nuptias parabant. Hic verò illa generoso ausu virginem professa capillos suos ipsa rescidit, hisque veluti vinculis jam expedita, mundo ne nuberet, excessit mundo. Insecuti tamen castissima vestigia sunt gemini fratres, iidemque Veneris mancipia. Horum alter cum suam *Dea* sponsam etiam è templo raptum irret, monita ERMELINDIS à tutelari Angelo suo, pudori fugâ iterum consuluit, solaque deinceps vixit. Sed quid dico sola? quando cælo Paranymphe adfuere, castissimosque inter Hymenæos ad sponsum suum abduxere. Neque verò mortuum etiam latere sponsam suam hîc voluit. Cælestes iterum cantus splendorque, sed præcipuè odor suavissimus mortalibus immortalium *Ermelindem* prodidère. Cur, nisi ut in odorem castitatis etiam tu curreres *Mariane? Ex Molano & Surio.*

Vu 4

Hæc

Hæc recordatio magna tibi debet esse instructio : quoniam pro magno diligere non debet, quidquid sine concluditur. Illa petenda, illa summoperè diligenda sunt, quæ nec inventa transeunt, nec adepta desiciunt. S. Greg. l. 7. Regist. c. 54.

SS. ZENOBIUS ET ZENOBIA.

30. Octobris.

A Deste hereditatæ filii, & delapidare (neque enim hoc jam vetabimus) patrimonium vestrum à ZENOBIO nostro discite. Iste ubi hereditatem paternam adiit, totam hanc in pauperes & egros intra non multos dies effudit. Quid frontem contrahitis tam subito avari? an rectius poterat sua locare quam celo, quo, quidquid accipiunt, fidæ pauperum manus ferunt? Sed & viventis etiamnum manum munificam remunerare Deo placuit, quando arte medicandi tantâ imbuit, ut vel ad tactum ejus omnes passim morbi fugerent, ac deinde in patriâ urbe Ægis pontificali pedo, palmâ denique gloriosâ ornavit. Hanc ille scilicet Lysias Proconsuli inter omnia tormenta victor extorsit. Et fortè ab equuleo pendens cassas tyranni minas despiciebat, cum ZENOBIÏ etiam soror ZENOBIA accurrat, & vero ex eodem tam forti sanguine se prognatam jactitans sociam germano se junxit. Lysias utrumque in ferreum

31. Octob. VITÆ SANCTORUM. 681
reum lectum injici & subjici ignem jus-
sit. Sed hunc cælum mitiore rore facile
temperavit. In fornacem succensam post
hæc abjecti iterum flammam triumphava-
runt, Superis acclamantibus, & certos
esse beatitudinis jubentibus. Meruere ergo
laurum, quâ ut coronarentur, capita se-
curi submiserunt. Ex Metaphr.

*Antenos est Christus, antenos brachium
ejus: ad hunc dirige oculos tuos, averte
à spectaculis, averte ab omni seculari pom-
pa: serua eos, ut erigas melioribus: erige
ad cælum; specta mare, terram circumspi-
ce, ut opere facta divino omnis creatura te
pascat. S. Ambros. in Psal. 118.*

S. WOLFGANGUS EPISC.

31. Octobris.

STellam parturire sibi mater WOLF-
GANGI videbatur. Non fefellit
WOLFGANGUM peperit, fidus, à quo
omnis Bojaria illustrem se fatetur. Nata-
lium splendori jam inde à puero mayo-
rem lucem à bonis artibus, maximam
deinde à virtute accendit. Hæc cum in-
ter Herciniæ silvæ Ascetas aliquamdiu
latuisset, suis tandem se radiis prodidit,
& præluce Bojis Ratisponæ iussa est.
Agnovere in Præsule suo vitæ magistrum
omnium ordinum homines. Virgines
præcipuè Deo dicatæ, quas ille à vitæ,
ad quam nunc etiam primum est defi-

Vu 5 cere,

682 VITÆ SANCTORUM. 31. Feb.
cere, licentiâ, ad sanctiorem disciplinam
facile omnes revocavit. Postea in deser-
tos montes aufugit, struxitque sacellum
miraculis etiamnum inclytum. Sed non
potuit oculos effugere stella tam nobilis.
Retractus *Wolfgangus* post longam ab-
sentiam pulchrius jam Ratisponentibus
velut post tenebras luxit. Illud minime
racendum. Henricum Bavarum postea
Augustum educaſſe, illique Imperium
tum in vitâ, tum à morte ſuâ prædixiſ-
ſe: nam ferunt Henrico dormienti *Wol-
gangum* adſtitiffe, & parieti gemina hæc
verba (*Postſex*) inſcripſiſſe: experrectum
illum mortem primò in ſextum diem,
poſt in ſextum meſem, tum in annum
ſextum expectaſſe, ſed tunc pro morte
Imperium ſcilicet adiiſſe. At *Wolgan-
gum*, cum aſſem omnem ſuum in fratres
(ut ipſe vocabat) pauperes partitiſſet,
cælum ex ipſo templo D. Othmari, qui
& Episcopatus illi & mortis vates fuit,
ad ſe rapuit. Nec injuriam terræ fecit,
ſuum abſtulit, ſtellam tulit. *Ex Surio.*

*Hora exitus noſtri ſemper eſt intuenda;
iſta Redemptoris noſtri admonitio ante men-
tis oculos ſemper ponenda, quâ ait, Vigilate,
quia nescitis diem neque horam.*
S. Greg. Hom. de x. Virg.

F. OM-